

7. MAI 1924

III. évfolyam.

Satu-Mare—Szalmár.

18. szám.

Cimboroná

DÓGYERMEKEK KÉPES HETILAPJA
Főszerkesztő: BENEDEK ELEK

1924
május
4

ÓSVAR
1923.

Ára Romániában 6 L, Csehszlovákiában 2 cK, Jugoszláviában 4 dinár

BCU Cluj / Central University Library Cluj

GIMBORA

JÓ GYERMEKEK KÉPES HETILAPJA.

Főszerkesztő: BENEDEK ELEK

MEGJÖTTEK A FECSKÉK.

TAVASZ.

Irta: Ujlaky János.

Erdők ölen, völgyben, réten
Illatosan, lila-kéken
Nyilik már az ibolya.
O a tavasz kis futárja,
Régen várunk már utána,
S most már ő csal, hív oda.

A szellővel azt üzenve:
Fogytán van már a türelme,
Olyan nagyon vár szegény.
Cimboráim, induljunk hát,
Hagyjon abba játszást, munkát
Minden lányka-és legén.

Ünnep, ünnep a szép Tavasz,
Mikor a tél már nem havaz:
Énekeljünk, cimborák,
Megjöttek a gólyák, fecskék,
Festegetik már a lepkék
Tarka szárnyuk himporát.

Dalos-száju kis madárkák
Hüs patak vizébe mártják
Puha, piros csőrüket.
Szól az erdő száz meséje,
S épen ugy mint a mesébe:
Zug a zengő, zöld liget.

Melegítő tavaszi fény
Játszik az ébredt föld színén,
S ugy csókolja a földet.
Ó, ibolyák, ó zöld füvek,
Ó, drága ünnepi szünet,
Ó, szép Tavasz köszöntlek.
(Zabola.)

Emlékezzünk régiekről.

— Elek nagyapó krónikás könyvéből. —

Letört az „arany ág.”

Azok a várak, amelyek a tatárjárás után az ország védelmére épültek, csakhamar valószínűs rablófészkekké lettek. A hatalmukban elbizakodott főurak kiskirályokként viselkedtek, a védtelen népet sanyargatták. Ezzel nem elégedtek meg: még Kun László idejében többen szövetkeztek is Habsburgi Rudolf fiával: az ő fejére akarták tenni Szent István koronáját. Magyar fegyver segítette győzelemre Habsburgi Rudolfot s ime, a fia már szemet vetett Magyarországra! Kun Lászlónak nem volt fia s az Árpád házból csupán egy férfi élt: II. András király unokája, velencei András. Azért hívták velencei Andrásnak, mert Velencében élt. Leányágon Árpád-ház sarjadéka volt Martell Károly is, a nápolyi király fia. Martell Károlynak is, velencei Andrásnak is, Habsburgi Albertnek is volt pártja, s mind a három azon dolgozott, hogy Kun László fejéről leüssse a koronát. Csak a köznemesek és kunok maradtak Kun László mellett, de az erdélyi vajda három kunt felbérelt, ezek éjnek idején meglepték sátrában a királyt és megölték.

Ez a gyalázatos gyilkosság mélyen megdöbentette a jobb érzésű emberek lelkét. Még azok a pártoskodó főurak is, akik eddig csak a maguk érdekeivel törődtek, észretértek. Hallani sem akartak idegen királyról s fő- és köznemesek egyértelemmel kívánták, hogy az Árpád véreből való vér: velencei András foglalja el Kun László örökét. És a szent korona csakugyan Árpád ivadékának III. Andrásnak a fejére került. Szébb jövődől szállotta meg a szíveket. Az egész nemzet követte hadba a királyt, hogy visszaszerezze Habsburgi Alberttől az elfoglalt vármegyéket. Vissza is foglalták, békét is kötöttek, de a békének az volt egyik feltétele, hogy a király az idegen eredetű Németújvári Ivánnak, a leghatalmasabb főurak egyikének romboltassa le Ausztria határán épült várait. Romboltassa le, hogy a hatalmas főur e vá-

rakból ne törhessen be Ausztriába. Nagy veszedelem lett ebből. Németújvári Iván pártot ütött király ellen, még el is fogatta s három hónapig a várába fogva tartotta. Ismét felfordult a rend az országban. Ismét a „kiskirályok” uralkodtak. Az ország siralom völgye lett, mert a kiskirályok szabadon garázdálkodtak, büntetlenül sanyargatták a védteleneket. Csak a pap-ság, a köznemesség s a nép maradt hű a királyhoz. De hiába, a kiskirályok hatalmának megtörésére gyenge volt a király, gyengék hívei. A szüntelen való gond, lelki háborgás megemésztette a királyt, az utolsó Árpád életét. „Letört a Szent István első magyar király nemzetségéből és véreből nőtt fának utolsó arany ága!” E bus szavakkal íratta el a krónikairó III. András, akit 1301. január 14-én váltott meg testi és lelki szenvedéseitől a jötevé halál. Budán halt meg. Csak egy leánygyermek maradt utána s ez mint apáca halt meg Svájcban.

Letört az „aranyág.” Honszerző Árpád nemzetsége kihalt. Nagy volt az országban a bánat. Most már azok is feltámasztották volna, akik az ország érdekeivel nem törődve lelketlenül, okatlanul harcoltak ellene. Késő bánat, késő megbánás: az „aranyág” letört! Annak a fának az ága, mely az egész világ csodájára nőtt, növekedett az ég felé s rettentő viharok ellen védte meg nemcsak Magyarországot, de Európát is.

Honszerző Árpádot és népét a népek remüléssel vegyes gyűlölettel fogadták s ez az érzés a népek lelkében sohasem aludt el egészen. Hiába lett kereszténnyé a pogány magyar, a gyanu, a bizalmatlanság mindig ott ólalkodott körülötte. Egymást váltották fel hatalmas nagy királyok: Szent István, Szent László Könyves Kálmán, nőtt az ország hatalma, tekintélye, de a magyar nemzetnek alig volt ideje a békés munkára: folyton veszedelem fenyegette az ország függetlenségét, területi épségét.

Német császárok, görög császárok külön és együtt, lesve lesték a pillanatot, amikor Árpád országára kezüket rátehetik. Alig mult el esztendő háboru nélkül s Árpád nemzetsége nemcsak hogy megtartotta a honszerző Árpád földjét, de messzire kiterjesztette határait. Amikor a tatársereg végigsepert az országon, bár egész Európát fenyegette ez az áradat, egymaga küzdött a magyar, senki nem segíté. Kárörömmel nézték az ország pusztulását s ujjongva hirdették ellenségeink: meghalt a magyar! De a magyar nem halt meg. IV. Béla újra megalapította az országot. Csakhamar megmutatta a világnak, hogy él a magyar s kiverte az országból a prédára jött rossz szomszédokat.

A magyar faj magát megkedveltető, magához vonzó képessége csudákat művelt: ku-

nok, besenyők s más idegen népek beleolvadtak a magyarságba, szaporították, erősítették a háborukban meg-megfogyatkozott népet. Az Árpádok közt a leggyengébb is szerette a népet s kardja erején megtört az idegen fejedelmek hódító próbálkozása.

Négyszáz esztendő viharainak állott ellen az Árpádok fája. Négyszáz esztendő multán tört le az utolsó „arany ág” s ezzel a büszke, terebélyes fa, mely a hazában lakó mindenféle népnek egyformán adott védelmet és árnyékot, kiszáradott.

A fa kiszáradott, de tövéből kisarjadzott a nemzeti öntudat büszke fája. Ez a fa nem szárad ki soha.

(Kisbacon.)

A mi utcánkról.

(A nagy láda meséiből.)

— Irta: K. BENDRE RÓZA. —

A nagyváros sima járdáján mostanában csak nagy ritkán van kedvem végigmenni. Anál többször jut eszembe az a hepehupás, görbe kisvárosi utca, amelynek legtöbbször vízzel elöntött gyalogjáróján siető, könnyű léptekkel olyan szívesen jártam valamikor.

Mosolygó, ismerős arcok tűntek elém lépten-nyomon, míg itt — hosszú esztendők után is mindenki idegen. . . .

El sem hiszed, kicsi lányom, hogy milyen nehezemre esik, amikor olyan sűrűn figyelmeztetek: — Nem szabad! Nem lehet! Itt maradj! . . .

Bár erélyes a hangom, mögötte sóhajtás rejlik. Fáj, hogy nem adhatom meg neked azt a szabadságot, amelyhez minden gyermeknek joga volna.

Nagyvárosban még a természet egyik legszebb ékessége, a virág is ellensége a gyermekeknek. Egy-egy kopasz udvarban elültetett néhány szál csenevész virág tíz-tizenöt gyermeket foszt meg attól, hogy jókedvében néha egyet ugorják, mert: — jaj eltörik a virág! . . .

Az én gyermekkorom nem olyan szűkre szabott élvezetek között telt el, mint a tied. Nekem a virág virág maradt és nem tilalomfa. Azért szeretem. . . .

Ott volt a mi házunk a Magura aljában. Hegyipatak folydogált előtte. Madarak daloltak nyáron a fákon. Télen szánkázni hívott a lejtős hegyiut, korcsolyázni, csuszkálni a befagyott patak.

Körülöttünk minden házból négy-öt, nyolc gyermek jött elő reggelként, hogy „munkához” lásson. Mert munka volt ám ennek a természet által felkinált pompás játszótérnek reggeltől estig való benépesítése. És mi állottuk a munkát emberül! Ha a nagyobbak iskolába mentek,

vagy szüleiknek segítettek, ott maradtak az apók. Zsibongtak ők is becsülettel.

A felnőttek már ugy hozzá voltak szokva az örökös zajhoz, hogy megtanultak hangosan beszélni egymáshoz, de bennünket nem bántottak. Még csak felügyelni sem kellett reánk, vigyáztunk mi egymásra. Ha valami fölött összevesztünk néha, nem mentünk árulkodni, panaszkodni, mindig volt köztünk egy hangadó, aki igazságot tegyen. Ha délben bejelentettük: — Édes anyám, megyünk a Magurára, — ez elég volt. Kaptunk egy kis elemóziát és esteli harangszóig senki nem kérdezősködött utánunk. Akkor pontosan megjelentünk nagy énekszóval, mindenféle ismerős és ismeretlen gízgáz hozva magunkkal. Béke és boldogság kísérte minden lépésünket . . . Velünk volt az Isten . . .

Egyszer aztan honnan, honnan nem, egy gyermektelen házaspár költözött az egyik házba. Haragudtak reánk erősen, hogy miért lármázunk.

Rémesen dübörgő deszkatornác volt a házuk előtt s ugyancsak deszkával fedett volt a háztető is.

Amikor néha megsokalták a mi vidám csiripolásunkat, hol a férfi, hol az asszony végigvégig rohant a dübörgő gangon s öklüket mérgesen rázogatva a levegőben, egymásra hadarták el azoknak a különböző helyeknek a neveit, ahova bennünket elszállítani szerettek volna.

Mi csak néztük őket, mint nagyvásárcor a ritka látványosságokat.

A szülőkhöz hiába mentek panaszra, veszekedésre, a válasz mindig ugyanaz volt:

— Gyermekdolgozok miatt nem veszekszünk. Ha valami kárt tesznek, szóljon az asszony-ság. Megfizetjük.

Arra ugyan várhattak! Nem voltunk mi

utjában senkinek. Csak éltünk a magunk módja szerint . . .

Egyszer aztán megsokaltuk a sok fordított áldást hallgatni. Mindnyájunkban ágaskodott az önérzet. Éreztük tenni kell valamit . . .

Egy meleg nyári délután szokatlan csend volt mindenfelé. Mintha minden gyermek dalos madárrá változva a Magurára repült volna . . .

Nyugodt ábrázattal ült ki a házaspár a gangra. Szinte kiabált róluk a nagy büszkeség, hogy lám csak, mit tudnak ők!

Nemsokáig élvezték azonban a diadalt, mert egyszerre csak valami ismeretlen helyről egy kő hullott a ház deszkafedelére. — Kopp!! . . .

Nosza felugrik a két jámbor mérgesen s újra kezdi a szokott nótát. — De csak gyöngyhápgósnak tetszett az ő hangjuk, mert a világ mind a négy sarka felől hullott a kisebb-nagyobb kavics a háztetőre, rettentő zenebonát csapva. De sehol egy teremtet lélek nem látzott, aki azokat dobálja.

A szomszédok is kirohantak a nagy zajra. Valóságos cirkusz volt az, láthatatlan szereplőkkel.

Mikor aztán dühöngve, sirva berohant lakásába a házaspár, vége lett a közáporoknak.

Attól kezdve nem lármáztott többet egy gyermek sem ott. Feljebb ütöttek tanyát a patak mentén. Hanem a közápor naponta megismétlődött. Alig volt már emberi kép a két szerencsétlen gyermekgyűlölni.

Egy reggel aztán sikerült az asszonynak engem megcsipnie. Vallatóra fogott.

— Kislány, nem tudod, kik dobálnak a házra? Meg voltam sértve rémesen.

— Minek gondol engemet a néni? Nem vagyok én áruló!

— De tönkremegy a ház teteje! Becsorog az eső rajta.

— Az a néni baja! Bántottuk mi a néniéket? A maguk kedvéért csak nem fogunk meg-némulni, sem világgá menni! Nem átkozott minket addig soha senki, míg maguk ide nem jöttek.

Igen furcsán nézett rám az asszony.

— Hallod, ne hajigáljatok többet a házra. Inkább játszatok, ahol akartok. Majd megszokjuk talán ezt a lármát — szelidült meg a hangja.

Bezzeg, hogy megszokták! Még pedig anynyira, hogy időjártával még a gangon is lehetett látni egy-egy gyermeket. — Nekem az asszony mutatta meg, hogy kell a harisnya sarkát kerekken megkölni.

Utoljára még ők sápitóztak, hogy mennyire megverte őket az Isten, hogy nem adott nekik gyermeket. Milyen jól eljátszadoznék az is itt a patakon! . . .

Mert hej, szép dolog az összetartás! Jóban, rosszban . . . Jég felolvad, sziv megdobban annak szépségétől . . .

(Nagyvárad, 19.4)

Beszámoló a nyári vakációról.

— Tizenegyedik közlemény. —

Kovács Irmus, Szigetfalu, Temes megye.
Kedves Nagyapó! A múlt évi 44-ik számú Cimborában nagyapó felszólította unokáit, hogy számoljanak be nyári élményeikkel, tehát én is, mint nagyapó hü unokája, kötelességemnek tartom megírni, hogy mivel foglalkoztam a vakáció alatt. Ne tessék gondolni, hogy a nyeres reményében bizom, de a nagyapó iránti ragaszkodásom miatt nem mulaszthatom el.

A vakáció megkezdése egy kissé unalmas volt, míg Irénke unokanővérem Aradról meg nem érkezett. Egész időnket a virágos kertben, az orgonabokrok alatt, kézimunkával töltöttük. Megjegyzem, hogy ez a kis kert volt a büszkeségiük. Kora tavasszal az itteni urasági kertészektől sok szép virágmavat kértem és azokat nagy örömmel gondoztuk. Amikor bekövetkeztek a nagy hőségek, minden este meglocsoltuk őket. A többi barátnőm mind kérdezték, hogy miért csinálom ezt az izzasztó munkát. Én erre csak azt feleltem: a munka nemesít.

A többi időmet fürdészel töltöttem. Nagyszerű strandunk van, mely olyan, mint egy gát. Két oldalt nagy cementfal van, elől szintén egy alacsonyabb cementfal, melyről víz zuhan alá. A folyó közepén van egy kis sziget, mely körül van véve fűzfabokrokkal: ezek az öltözők. Ott

egy méteres víz van s nagyszerűen lehet uszni. Mindig vittünk magunkkal uszonnát és azt a forró homokban költöttük el.

Több ízben ki is rándultunk. Egy alkalommal kimentünk barátnőmmel a mezőre és szedtünk négy nagy mezei virágbokkrétát, a szinpadunk feldiszipítésére. Éppen kinn volt Resicabányáról az unokanővérem, aki 21 éves, az tanított be bennünket. Előadtuk az Árva című darabot és több verset és éneket adtunk elő. Sok barátnőnk volt ott a szüleivel. Nagyon jól szórakoztunk. A többi időmet, például a délelőtti, a konyhán töltöttem. Egy ízben, amikor mama elutazott egy közeli városba egy napra, rám bízta az egész háztartást, amit megfelelően el is végeztem. Ezért az anyukám kitüntetett azzal, hogy az iskola megkezdése előtt elvitt Aradra és Temesvárra, ahol sok szép dolgot láttam.

Förster Kató, Türkös, Brassó megye.
Kedves Nagyapó! Mivel csak január 1-től jár nekünk a Cimborá, csak nemrég olvastam a pályázat hirdetését. Az én nyári vakációm igen jól és kellemesen telt el. Még negyedik polgárista voltam, amikor édesapám megígérte, hogy nyáron maga mellé vesz a borbély-üzletbe. Azért

örvendtem olyan nagyon az ígéretnak, mert falun lakunk és így itthon is nyaralhatok. A falucska a Kárpátok alján terül el és egészen körül van véve hegyekkel. Brassótól csak 12 kilométerre van.

Junius 25-én leteltem a vizsgát és már július 1-én fölszegődtettek. Ha szép meleg idő volt és édesapám elengedett testvéreimmel fürödni, mentünk a Hét forráshoz, vagy epret, málnát, áfonyát, gombát és virágot gyűjteni mentünk a környéki erdőkre és rétekre. El akartunk menni a Kőhavasra is, de, sajnos, ez csak terv maradt.

Az üzletben, ha volt időm, olvastam, vagy kézimunkáltam. Van három tó a Noában, ahol halászni is lehet, de a nyáron bekerítették azt a helyet és így le kellett mondanunk arról az élvezetről is, de kárpótolt az, hogy a Tömösi szorosban az utat szabaddá tették és ezzel ismét egy jó kiránduló helyet kaptunk.

Zhorella Gyurka Nagytapolcsány: Kedves Elek nagyapó! Ifjú életem összes vakációi között a tavalyi volt a legkellemesebb. Július 15-én anyukámmal és Árpád bátyámmal reggel a mi állomásunkon vonatra ültünk. A gőzparipa Nyitván, Léván, Zólyomon, Losoncon és Pelsőcön át a gömörmegeyi Rozsnyóra száguldott. Leszálltunkkor a nap a magas érchegegy mögött éppen leáldozott. Az állomáson rokonaink vártak. Szállásunk cukrászdatulajdonos rokonainknál volt. E fontos körülményt azért emelem ki, hogy vágyaim teljesedéséről irhassak. Nagyon szeretem a fagyaltot. Árpád bátyámmal az egész uton éreztük a nyár nagy melegét s bizony emlegettük a reánk váró hűsítő csemegét. Meg is kaptuk hamarosan s minden nap kijárt belőle a dupla porció.

Rezső bácsiék villájába eljárógattunk. A villa arról nevezetes, hogy kertjében égvényes vasas savanyuvíz-forrás fakad. Ez látja el a fürdőt gyógyvízzel. Rozsnyó római kath. püspöki székhely, számos iskolája és nagy kórháza van. Új barátokra is szert tettem, Palinak hívják. Velünk eljárógatott a Sajóba fürdeni. Két hetet töltötünk már Rozsnyón, amikor apuka utánunk jött s ő is velünk tartott. Megtekintettük a bányatelepet, bent voltunk a bányában és a vasérc-vörköldében. Egy napra a püspöki erdő mélyén levő erdővéd lakáshoz rándultunk. Izletes, nyárson sült pisztrángot ettünk. Szemerkelni kezdett az eső s mi fűszedve a sátorfánkat, mitsem törődve az esővel, vig dalolással haladtunk hazafelé. Egy nap Krasznahorka várát tekintettük meg s Andrassy Franciska mauzoleumát sem kerültük el.

Rozsnyótól bucsut véve Dobsinára zónázunk. A jégbarlanghoz a gyönyörű sztraceni völgyön át kocsin mentünk. A jégbarlang gyógyó villanyfényben uszott. A jégfalak zuzmarája gyémántként csillogott. A gyönyörű látványt sohasem fogom elfeledni. Utunkat kocsin folytattuk hatalmas szerpentin uton Poprádig. Innen vonattal Késmárkra utaztunk. Itt apuka barátjának fivére, R. Rezső bácsi kalauzolt bennünket. Késmárk főterén áll a városháza, melynek remek

tornyát a tűz elpusztította, de a város újra helyre állította. Megtekintettük a Thökölyek egykor fényes várát, a XVII. században egészen fából épült evangélikus és a XV. században épült csúcsives kath. templomot. Az új evangélikus templomban helyezték el Thököly és bujdosó társainak hazahozott földi maradványait. Említésre méltó a város sarkterje. A Tátra szépségeit is megtekintettük. Fogaskerekű vasút vitt fel minket a Csorba tóhoz; innen gyalog a poprádi tóhoz mentünk. Másnap Ó- és Új-Tátrafüredet látogattunk. Tarajkára siklón jutottunk fel. A tarpataki vizesékek megtekintésekor a Gerlachfalvi csúcsra igen közel voltunk. Tátralomnicra villamoson mentünk. Itt a tavon csolnakáztunk is. A Tátrából Poprád, Ruttká, Zsolna és Trencsén érintésével Topolcsányba érkeztünk. Nemde, kedves Elek nagyapóka, sok szépet láttunk?

(Befejező közlemény következik.)

Évike köszöntője.

Írta: CSÜRÖS EMILIA.

Nagyapó születésnapján.

Napsugaras ma a világ,
Sugaras a szívem is.
A legszebben nyíló virág
Bontja benne szirmai.

Mai kedves ünnepünkre
Ezt hoztam el teneked,
Mert szívemben nyíló virág
Az őszinte szeretet.

Áldott, munkás életednek
Aranysugaras őszén
Boldog szívvel ünnepelünk
Születésed ünnepén.

Kérem Istent, hogy még sokszor
Ünnepeljük e napot
Egészségben, boldogságban,
S ne ismerj több bánatot.

Szálljon áldás homlokodra
Minden napod legyen jó,
S szeress engem mindig, — mint én
Téged, édes Nagyapó!

Nagybácsinak.

Az erdőben csilingel már
A kis hóvirág.
Vig tavaszi napsugárban
Ragyog a világ.

Ragyogja be e napsugár
Egész életedet,
Fakadjon mindig a nyomán
Boldog szeretet.

Kerüljön el szomorú dal,
Kísérjen a vig,
Igy éltesse a jó Isten
Sok esztendeig.

(Kolozsvár.)

Öcsike zongorázik.

— Nagyszerű! — kiáltott fel lekesen anyus, meglátod, még világhírű zongoraművész lesz belőled, Öcsikém, gyönyörűségem.

— Igazán, anyuskám?

— Igazán. De most nekem dolgom van a városban, te itt maradsz szépen a zongora mellett s amíg haza jövök, gyakorlatozol.

— Idenis, anyuskám!

Puszi, pá, anyus elment, Öcsike ott maradt a zongora mellett, tovább verte, veregette a fehér meg a fekete billentyűket, aztán egyszerre, mit gondolt, mit nem, félbehagyta a skálázást s »nadselüt« gondolt.

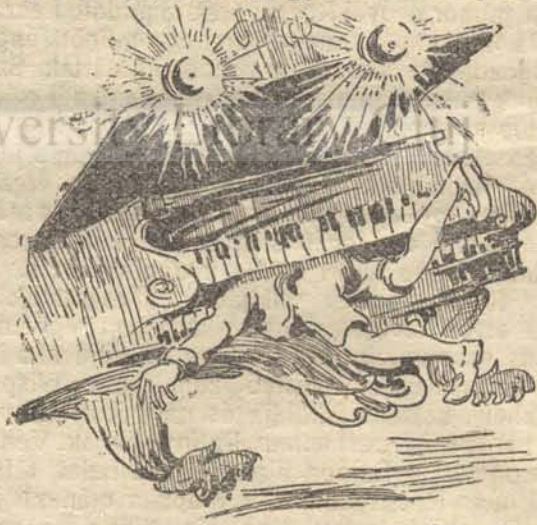
— Jaj, de unalmas ez a skálázás! Seletnék má' valami szép nótát jáccsani! Ahogy ezt mondta, mindjárt akadt is egy nadselű gondolata, megtanulja a Boci, boci tarká-t, ezt a világhíres gyönyörű nótát, amelyhez hasonlatos nincs kerek e világon. Avagy ha volna, ezt játszáná minden gyerek elsőnek?

Híszén való igaz, hogy nincs kerek e világon még egy oly gyönyörűségű szép nóta, mint a Boci, boci tarka, de az is szent igaz, hogy nincs kerek e világon zongora, mely gyomrából meg ne utálta volna ezt a nótát. Végre is a leg-

szebb nótát is megtanulja az ember, akarom mondani: a zongora, ha minden gyerek ezzel kezd, ezt üti-veri rajta naphosszat. Hát bizony az Öcsike zongorája sem volt kivétel, egyszerre csak elkezdett zugni, morogni, a szemét, akarom mondani a két villanykörtét haragosan villogtatni, meregetni, a száját, akarom mondani a billentyű födelét tátogatni: valóságos mesebeli szörnyeteggé vált szörnyű haragjában a zongora!

A legnagyobb ellenségem sem állíthatja, hogy gyáva ember vagyok, de ami igaz: igaz, ami nem igaz: hazugság, bizony nem tagadom, magam is szörnyen megijedtem volna e szörnyeteg láttára s épp úgy lefordultam volna a székről, mint ahogy lefordult Öcsike és magamnak is ugyanaz a nadselű gondolatom támadt volna, ami Öcsikének, hogy asszongya: Szégyen a futás, de hasznos! De hát, Uram, Teremtőm, Szűz Mária, Jézus Krisztus, ne hagy el! Hogy is ne szaladt volna Öcsike, mikor a zongora nemcsak a száját tátogatta, de meg is mozdult, sőt nemcsak megmozdult, szörnyű haraggal gurult Öcsike után! Nemcsak gurult, de Öcsike halotta is, amint bömbölt: Megállj, boci, boci, tarkás gaz fattya, hamm! egyszeribe bekaplak!

Híszén, ha csak nagyszájú fenyegetőzés lett volna ez, de a zongora fenyegetődzése igazi, komoly fenyegetődzés volt ám s ó szörnyűség! rettentő nagy száját egész nagyságában kítátotta s hamm! Öcsikét bekapta.

Isméltém, a legnagyobb ellenségem sem állíthatja, hogy gyáva ember vagyok, de ami igaz: igaz, ami nem igaz: hazugság, én is éppen úgy kifordulok az ágyból, mint Öcsike, ha ilyen szörnyű álmot látok. Mert mondjam, ne mondjam, hogy álmom volt az Öcsike kalandja.

De már az nem álmom, hanem valóság, hogy Öcsike e szörnyű álmom után azt mondta anyusnak:

— Van nekem egy nadselű gondolatom!

— No, mi az, Öcsikém, drágám?

— Az, hogy többet sohasem játszom a Boci, boci, tarkát!

Elek nagyapó.

Miért késett a hóvirág?

Irta: F. VADNAI HERMIN.

Későn jött az idén a tél, lassu volt az érkezése, de még lassabb a távozása. Tél és tavasz kemény harcot vívtak. Kétszer-háromszor is visszatért a zord évszak; szigorúsága megdermesztette a földet, megfagyasztotta az olvadásnak induló hótakarót. Nem adta át helyét, míg egyszer csak messze délről lágyfuvalmu szellők hízelve simogatták körül Tél apó jégcsapos koronáját, zuzmarás bundáját; s aki vitézi tornában legyőzhetetlen volt, ellágyultan esett össze a gyenge kezek cirógatása alatt s utolsó erőinek megfeszítésével északra vonult.

Sötét, szűk udvarokban még maradt hó és jég. Magasabb fekvésű kertekben azonban a tavasz vette át az uralmat. A gyerekek hangos nevetéssel szaladgálnak a gyümölcsös kopár fái alatt; őket az enyhe levegő is mámorba ejti. Tarka pillangó sűtkérezik a kerítésen. Egy kis fiu vigyázva közeledik feléje, nyújtja is már sapkáját, de hirtelen megtorpan óvatosan lépkedő lába. Két szende kis virág emeli rá kérőn fejcskáját: egy hóvirág s egy szál ibolya. A pillangó megmenekült. A kékszemű fiu letérdel a virágokhoz, gyökerestől kiemeli a földből s míg társai cserép után szaladgálnak, simogatja, csókolgatja őket.

— Kis hóvirág, az ibolyával egyszerre virágozol az idén? Tudod, hogy hetek óta várunk reád? Merre jártál, hól késétél? Talán szebb vidékre vágódsz a mi hegyeink közül? Oda, ahol rövidebb a tél, enyhébb a levegő, hamarabb tavaszodik?

A hóvirág szomoruan rázza harangocskáját s hallgatott.

— Nem? — faggatta a kis virágbarát — nem csavarogtunk sehol? hát akkor miért e nagy szomorúság? Jőjj, telepedjünk ebbe a napsütött sarokba és mondd el mi bántja szivedet?

— Nagy sora van annak, kis pajtás, — kezdte vallomását a bánatos hóvirág. — Az Ur számolya körül ültünk s vártuk, melyikünket indítja utnak, tavasz jöttét hirdetni a földön. Amíg mi a parancsot vártuk, az éneklő, táncoló angyalok serege hirtelen elcsöndesedett s feszült figyelemmel néztek egy kis emberi fészekbe, mely nevetéstől, boldogságtól volt hangos eddig. Egy bájos kis mama térdein ringatta még bájosabb két gyermekét, Ilykét, Pistikét. A játék hevében Ilyke egy percre, csak egy rövidke percre elengedte édesanyja óvó kezét s ez a röpke pillanat elég volt a halál-sötétszemű angyalának ahhoz, hogy azt a göndörhaju, mosolygóarcu babát eljegyezze magának. Mi szorongó szívvel lestük a nagy küzdelmet, melyet Ilyke hozzátartozói a halállal folytattak. Az angyalok nem úgy éreznek, nem úgy gondolkoz-

nak, mint ti, földi emberek. Nekik a halál éppoly kedves testvérük, mint nektek játszótársaitok. Ha a halandó emberek kicsinyei közül megfetszik nekik valamelyik szép gyermek, elküldik érte a halál angyalát, hogy fönn az égben eggyel több legyen az angyal.

De mi virágok, akik minden évben többkevesebb időt töltünk a földön, tudjuk, milyen mérhetetlen fájdalmat okoznak az angyalok a szülőknak az által, hogy dédelgetett kedvenceiket idő előtt viszik fel az égbe. Látjuk, milyen rettenetes harcot vívnak kedveseikért; milyen kétségbeesés, milyen rettegés fogja el szívüket, ha a gyász angyala előre veti sötét árnyékát. Ismerjük riadt szemükből a nagy félelmet, ha a halál előhírnökei, a különböző betegségek belopódkodnak a jól zárt ablakok s ajtók réseiben. Érezzük könnyeik forróságát, halljuk fel-felzokogó sirásuk jajját, ha minden kísérletük, önfeláldozó ápolásuk gyöngének bizonyul s életük örömét, létüknek célját elragadja előlük egy felsőbb hatalom.

A mi gyöngö szirmainkkal, bódító illatunkkal veszik körül kedvenceiket utolsó utjukon. Ha mindenki elbucszott már a drága hantól, mi ott maradunk vele, míg a nap heve szárazra perzseli szirmainkat; ott maradunk, ha eső veri gyöngö testünket; ott, ha szél rázza a fákról a sárgult lombot; ott, ha hóval borítva a föld. Izenetet ha küld korán elköltözött örömenek — velünk izeni minden gyászoló szív. Mi otthon vagyunk élők, holtak birodalmában egyaránt.

— Hóvirág, fehér kis hóvirág — rebegte az érzékeny fiu könnyezve — mondd tovább. Ilykét én is ismertem, szerettem; tavaly husvétkor meg is öntöztem. Oh, hogy gyöngyözött a nevetése, amikor locsoló versemben odaértem, hogy: eljöttem az utca legszebb rózsaszálát locsolni, sokáig viruljon, soha el ne hervadjon... És most...

— Most Ilyke felröppent az égbe. Az angyalok nagyon örültek új társuknak; körülveték, becézgették, dédelgették. Ily angyal azonban még nem tudott velük játszani. Földi gondokat hozott magával az égbe. Beteg maradt otthon anyuka, Pistike. Lénye még nem egészen égi, már nem egészen földi, hol magához kívánta otthonhagyott kedveseit, hogy tovább is anya térdein játsza gyermeki játékaikat, hol felgyógyulásukért imádkozva borult a Mindenható trónusa elé. Az ima erősebb volt a vágynál. A betegek felgyógyultak. S míg az angyalok serege javulásukat leste, sietette, hogy új társuknak minél előbb visszatérjen játékos kedve, visszafojtott lélekzettel figyeltünk mi is arra a szomorú fészekre s megleledkeztünk ar-

ról, hogy most tavasz kezdete van a földön. Ezért késtünk az idén.

Most azonban kettőzött szorgalommal bontogajuk szirmainkat. Helyrehozzuk mulasztásunkat. Virágos lesz erdő, mező, rét. Engem

pedig, kis fiu, ha szeretsz, elviszel Ily baba sirhalmára, hogy megmondhassam jó édesanyjának, ne sirjon. Ily angyal boldogan játszik már angyaltársaival.

A zöld elefánt története.

(Regény a diákéletből.)

— Irta: FÁBIÁN GYULA. —

Krauszék hiába várták aznap ebédre Simit. Mit volt mit tenni? leültek az asztalhoz és megébédelték. Bizonyosan bent fogták valami szekunda miatt a gyereket. De amikor éppen fölakartak állani az asztaltól, berontott Simi. Azzal, mielőtt köszönt volna, lecsapta a könyveit, fölkapta az asztalról a vizes korsót, a szájához emelte és ivott — ivott — ivott...

Amikor már egy csöppig kiitta a korsót, megszólalt:

— Kezüket csókolom.

— Hát te hol jártál ennyi ideig? szólalt meg Krausz papa.

— Eh, semmi. A zöld elefánt

— Micsoda elefánt?

— A Grünbaumnak elvesztették! Azt kerestük. De bocsánat, nagyon szomjazom. — Csöngetett. — Kati! Hozzon kérem vizet. De ne egy pohárral! Itt a korsó. Gyorsan tele!

— A Grünbaumnak elvesztették?! Micsoda kifejezés az? Tudsz te magyarul beszélni?

Simi nem válaszolt, mert közbe elhozták a vizes korsót. Átszellemült arccal kortyogatta a vizet, míg a korsó ki nem ürült.

— Kati, hozhat még egy korsó vizet!

— De Simikém, — aggódott a mama, — talán ehetnél is valamit? Félre tettem számodra egy tányér turós csuszát.

— Micsodát? Turós csuszát? Hol van?

— Hozza is már Kati. Tessék, fiacskám! Láss hozzá!

Simi nagy mohósággal ütötte a villáját a nagy kazal turós csuszába. Kedvenc eledele volt. Egy ilyen púpozott tányér volt mindig a porciója. Ennyi csusza mindig könnyen lecsuszott a gyomrocskájába. Most két-három villával bekebelezett, majd nagyot nyögve letette a villát és többet nem tudott lenyelni.

— Nem bírok többet enni, pedig majd meghalok éhen.

— Hja persze, aki jól lakik vízzel, abba már nem fér bele a turós csusza, — vélekedett a papa.

— Ugyan kérem, alig ittam még valamit. Kati! hozza már gyorsan azt a vizet!...

Krausz papa átment a mamával a másik szobába. Nagyon csóválta a fejét.

— Te Róza, az a gyerek nekem nagyon gyanus!...

— Ugyan, hadd kérlek! Tudod az iskola!

Az a sok tanulmány! Mindig tanulni, tanulni... Most is a vizilovat tanulják. Hogy az vízben él, hogy az mit és mennyit eszik, mennyit iszik? Te csak hallanád, hány köbméter vizet megiszik egy viziló! Ebéd után. Kérlek! Csöngess... Csöngess, kérlek, a Katinak! Mondd neki, hozzon vizet. De ne egy pohárral! Tálcan szolgáljon föl vagy öt pohár vizet. Csöngess, kérlek!

ÖTÖDIK FEJEZET.

Krausz Simi viszonyban szenved. Lesújtó kritikát mond a detektívekről általában. A becsület-sértés. Párbajs annak váratlan befejezése. Holmes fontos kijelentést tesz és Grünbaumtól nancsot követel.

Másnap Simi nagyon szenvedő arccal jelent meg az iskolában. Szemmel láthatólag nyomta valami a máját. Idegesen forgolódott a helyén és ha Kása Holmes feléje pillantott, dühösen félrefordult.

Az első tízpercben Grünbaumnak is feltűnt pajtásának viselkedése. Részvéttel közeledett hozzá.

— Te Simi, nagyon ideges vagy. Fejed fáj? Talán szomjazol? Várj csak! Hozok mindjárt vizet. Majd meglátod, mindjárt elmúlik a bajod fölfe.

— Mit?! Víz?! Ne avatkozz bele az én magánügyeimbe! Ne fájjon neked — az én fejem! Víz! Víz! Mindig csak víz! Azt hiszed, ér az valamit?...

— De mennyire!! — Azzal a szolgálatra kész Grünbaum már elő is szedte zsebéből az összerakható alumínium poharát, szaladt ki a kutra vízért.

Egy perc alatt már jött is, hozta a pompás friss vizet.

— Parancsolj, Simikém! — sziveskedett Grünbaum.

— Vidd el innen ezt a pocsolya-terméket! — lázadozott Simi — tudd meg, hogy utálok a vizet. Beteg leszek már a látásától is. Vízviszonyban szenvedek.

Kása Holmes érdeklődve közeledett. Kivette a vizes poharat a Grünbaum kezéből és finom gunnyal szólalt meg:

— Pedig én tudom, hogy valaki tegnap rajongott a vízért. Igyál, Simi, majd meglátod, milyen jó szer ez a fejfájás ellen.

Egyre közelebb-közelebb tartotta a poharat Simi felé. Ez meg csak nézett mérgesen kintó-

jára, egyszer csak elvörösödött, fölugrott, rákiáltott Kására és úgy fölütötte a poharat, hogy a víz mind Holmes nyakába loccsant.

— Te sátán ivadéka! — Elhordjad magadat a szemem elől, mert megfojtalak!...

Kása fölfortyant. Már majdnem kitört a háborúság, de, szerencsére, csengettek, félbe kellett hagyni az ellenségeskedést. A német óra kissé csillapítólag hatott a kedélyekre, de az utána következő tízpercben annál feszültebb figyelemmel várta mindenki a fejleményeket. Senki sem ment ki. Mindenki a helyén maradt. Csend volt. Mindenki várta, mi lesz? A kíváncsiság magas fokra hágott.

Krausz Simi szólalt meg először.

— Vannak egyének, akik azt hiszik, hogy mert pipájuk van és mert a földjükön kukoricabajuszt tenyésztenek dohány gyanánt, — hát övök a világ és hencegnek.

— Tehetik...

— Pedig a kukorica-bajusztól nem növekszik a tudomány és az elme...

— Hanem a viztől. Ami a fejedben van.

— A tiedben korpa van. Kása van. Persze, ő detektív! Ő a Holmes! Pedig minden detektív buta. Nem tudnak semmit. Csak nyomoznak, nyomoznak és soha semmit meg nem találnak. Az csunya egy mesterség!

— Mégis különb a detektív, mint a — halász!

— Micsoda? Halász?

— Igen. Halász. — He-ring-ha-lász!...

Krausz Simit elhagyta a nyugalma, fölugrott.

— Te sértegetsz! Ez sértés! Mered még egyszer mondani? Mondd még egyszer, ha mered!

— Halász! Hering halász! Sós hering halász!

— Hallottátok? Megsértett. Ezért elégtétellel tartozol.

— Kérlek alássan. Box — avagy birkózás? — amint parancsolod. Bármikor. Csak tessék. Grünbaum békitőleg lépett közbe.

— Ugyan, Simi, ne tűzelj. Mivel sértett volna meg téged Matyi? Az a halász elnevezés még nem sértés. Még olyan se mint például a »magológép«. Ezért nem kellene haragudnod.

— Csak te ne avatkozz bele! A hering az a legnagyobb sértés a világon! Andalusia hercege kisebb sértésért is embert ölt, nem pedig egy sós heringért!

Grünbaumban föllobbant a gyanu gertyája.

— Boldog Isten! Te Simi! Talán bizony te faltad föl a sós heringemet?!

Simi a padra ütött az öklével.

— Nem vagyok kíváncsi a hering származására, csak arra, kapok-e hát elégtételt?!

Holmes fagyos nyugalommal szólt.

— Egy óra után az udvaron várlak a kut mellett. Segédem Varga Miska.

— Ott leszek. Grünbaum, te leszel az én segédem.

— Rendben van.

Az osztály kellemes izgalommal sóhajtott föl. — Hát mégis történik valami a szürke hétköznapokon! Sértés. Lovagias ügy. Párbaj. Ez mégis csak érdekes... És még hozzá Simi a kihívó fél! Hát mégse gyáva fiu.

Alig várta mindenki, hogy az előadásnak vége legyen. Amikor az utolsó csöngetés is elhangzott, az egész osztály az udvarra gyűlt, hogy végignézze a lovagi tornát.

Az udvar elég alkalmas hely volt a párbajozásra. A kut mellett egy kis gyepterületet szolgált mindig arra, hogy ott megropogtassák egymás csontjait a diákok, ha éppen birkózásra kíváncsok voltak. A jó gyepon nem nagyon üthette meg magát a legyőzött fél. Azon a napon István pedellusék ugylátszik nagymosásra készültek, mert a kut és a pázsit közt dézsák, csöbrök és mindenféle más vizes edények állottak; a többek között egy óriási nagy mosóteknő, tele vízzel. Ez a teknő olyan nagy volt, hogy talán egy szekér ruhát is ki lehetett volna öblíteni benne.

A diáksereg körülállotta a pázsitot, melynek közepén Krausz és Kása levetették a kabátjukat és átnyújtották segédeknek. Szikrázó szemmel mérték végig egymást.

Varju Watson hangosan elsorolta a párbaj föltételeit és szabályait:

1. Ököllet arcba vagy hasba vágni tilos. 2. Rugni nem szabad. 3. Aki harap, az legyőzöttnek tekintendő. 4. Gáncsolás nincs megengedve. 5. Az győz, aki a másikat úgy vágja a földhöz, hogy annak mindkét válla a földet érinti. Birkózás végkiismeretesség. Mehet!

Krausz dühösen méregette ellenfelét. Nagyon haragudott a sós heringért. Mindenki érezte, hogy Simi fog támadni és talán veszteni is, mert nagyon izgatott volt és nem tudott uralkodni magán. Kása nyugodtan várta.

Valóban Simi támadott. Nagy erővel rontott ellenfelére és a nyakába csimpaszkodott. Kása derékon ragadta és fölemelte. Simi lába örülten kalimpált a levegőben, de amikor Kása a földhöz akarta vágni, ügyesen kisiklott a keze közül, a háta mögé került, ráugrott és a földre rántotta. Mindketten a földön hemperegtek.

Nagy riadalom támadt. A segédek izgatottan lesték, hogy a birkózók közül melyik kerül fölül és melyik alul, kinek a válla éri először a földet? No nem lett olyan hamar vége a küzdelemnek! Kása erős volt és nyugodt, de Simi erejét megsokszorozta az elkeseredés. Kása lerázta magáról ellenfelét, de az mint valami dühös komondor egyre támadott és ki nem fogyott a sokféle ravasz fogásból, amellyel le akarta győzni ellenfelét.

A harc olyan heves volt, hogy a gyepterület csakhamar kicsinynek bizonyult. Már többször le is tapostak róla, de a segédek mindig visszariogatták őket.

Kása végre unni kezdte a dolgot. Látszott rajta, hogy most összeszedi magát és döntésre

viszi a dolgot. Alaposan megrázta Simit, átnyalabolta és a kut irányába szoritotta.

A vezetőség izgatott lett. Most mindjárt itt a pillanat, a győzelem pillanata! Biztatták a küzdőket.

— Ne hagyj magad, Simi! Szorisd, Kása! Csak a derekát! Alsó fogás! No most... Rajta!...

Kása Holmes homlokán kidagadtak az erek, megfeszültek az izmok, a karján egész kis cipóvá dagadtak; hátraszegte a nyakát, neki-rontott Siminek, még egy utolsó erőfeszítés és a következő pillanatban — mindketten a nagy vizes teknőben lubickoltak.

Ijedten kiáltott föl a két bajnok, sietve kászálódott ki a vízből. Tüszögtek, hápogtak, krákogtak, rázták le magukról a hideg vizet. Alaposan lehült mindkettőben a harci láz, gyorsan húzták föl száraz kabátjukat.

A diáksereg harsogó kacagásba tört ki. Ilyen párbajt életükben még nem láttak. Mindenki nagyon meg volt elégedve a párbaj ki-menetelével és vidám nevetéssel futott hazafelé. Jókedvűen tárgyalták a nagy harc izgalmas részleteit.

A két hős szomorúan ballagott az uton. Holmes gondolkozott, gondolkozott egy ideig, végre megszólalt:

— Te, Simi, ne haragudj. Igazán nem akartalak megbántani. Kérlek bocsáss meg! Vétettem ellened.

Jól van, jól. De azt kikötöm, hogy nekem többet eszembe ne hozd a sósheringet!

— Megigérem, Simi. Itt a kezem. Szervusz!

— Szervusz, te; Holmes.

Kása megállott. Elbucszott Simitől aki hazafelé tartott. Varju Watson meg Grünbaum elérte Kását.

— No, Matyi, — szólalt meg Miska — te csak szép kalandokat művelsz!

— Hát az igaz, — helyeselt Grünbaum — soha se gondoltam volna, hogy annyi minden történik egy pár nap alatt.

— Ez még eddig csak a bevezetés. Most jön az igazi harc, küzdelem a zöld elefántért! Nyomon vagyok. Jövő héten birtokodban lesz a zöld elefánt. De az ügy érdekében még újabb áldozatot kell hoznod!

— Nem elég volt egy sóshering? Talán bizony most olajos szardiniákra lenne szükség? De abból bizony nem eszel!

— Féltre a tréfával... Egy narancsot kell átszolgáltatnod.

— Narancsot? Miért nem mindjárt datolyát vagy kókuszdiót? Hol vegyek én narancsot?

— Ugyan, Grünbaum — szólalt meg Watson — mit sajnálsz azt a narancsot? Nem

ért meg egy sósheringet ez a cirkusz, amit máma láttál? Mit kapsz majd egy narancsért!... Holmes ismét nyomon van.

— Hát, Isten neki, fakereszt... Jertek a mi házuk felé. Megkapjátok a narancsot.

Csakugyan. Odaértek a Grünbaumék házához. Grünbaum bement és kis idő múlva már hozta is a narancsot. Kis piros mandarin-narancs volt. Kása egy-kettőre eltüntette a délszaki gyümölcsöt zsebe mélyében és Watson kíséretében komoly méltósággal távozott.

Grünbaum sóhajtva nézett a mandarinja után...

(Folytatása következik.)

Házi tanácsadó.

— Közli: MÁRIA NÉNI. —

Tintafoltok elhárítása.

Uj tintafoltokat még színes ruhából is eltávolíthatunk, ha azon frissen aludtfejbe mártjuk a foltos részt és egy-két órai ázás után ki-mossuk.

Virágok eltartása.

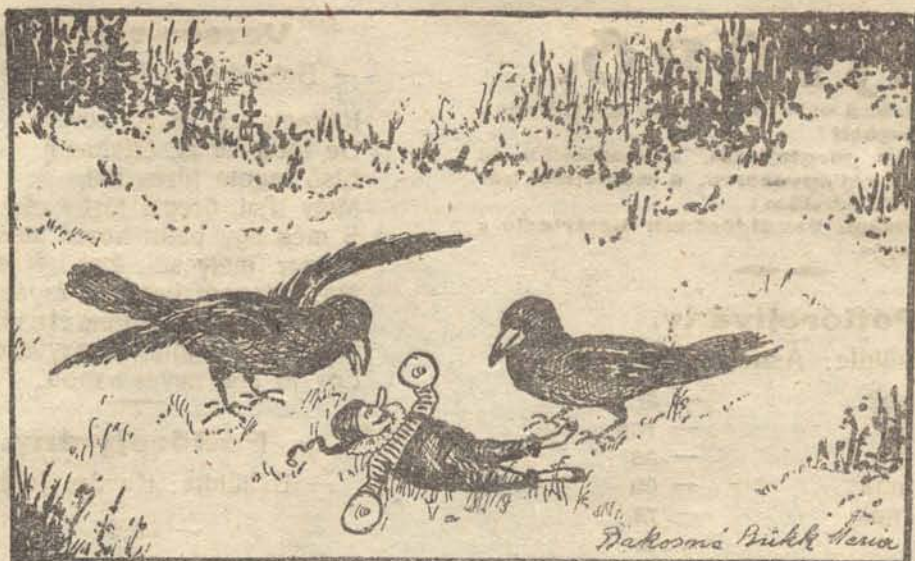
Lemetszett virágokat soká üdén tarthatunk el, ha szárait nem a levegőn, de a víz alatt kissé lemetszük, még pedig többizben is. Ha a levegőben vágjuk le, ragacsos fehérszínű anyag ömlik ki, amely belepíti a szár végeit s megakadályozza a víz behatolását. Ha a víz alatt vágjuk le, a fehérszínűanyag a vízben elúszik és a víz átjárhatja a virágok szárait. Így a már hervadásnak indult virágot is felfrissíthetjük.

Kávéfoltok.

Kedves vendégeinket kávéval és friss süteménnyel szoktuk megraktálni. Sokszor azonban szomorúság a vendéglátás vége. A kisasszonykák sokszor vigyázatlanok s feldöntik az illatos uzsonnát. Ilyenkor aztán folt támad a szép tiszta abroszon. Az ügyes háziasszony megvigasztalja édesanyját és megmagyarázza, hogy a csúf barna foltok eltűnnek a szép asztalneműből, ha konyhasóval telített forró vízben mossák ki. Ezzel az eljárással vadonat új kinézést nyer az asztalnemű.

Tintafolt a padlóban.

Kellemetlen, ha a tintafolt a padlóra esik. Pedig nem is nehéz eltávolítani. A friss tinta-oltra marék konyhasót szórunk és kettévá-gott citrommal dörzsölni kezdjük. A sóból a citromlé hatása alatt marós oldat lesz s pár perc múlva siker koronázza fáradságunkat.

ÉHES VARJAK.

— Irta és rajzolta: **Bakosné Bükk Mária.** —

Utaltan-ulon, rét közepén
Élesen kóborolt két szegény legény.
Kár, kár, kár,
Varju madár!
Velük tartott az éhkopp,
Szörnyü nagy ur,
Vékony és finom mint egy
Megfeszült hur.
— Hej... sóhajt az egyik — hol van
egy jó falat?
A másik közbevág: Nézd ott
a fák alatt!
Gyorsan ott teremnek örömtől ragyogón,

Kemény csőrük koppan egy piros bugyogón.
Sóhajva összenéznek:
— Kótyomfitty, semmi más!
— Ohó, urak, én Jancsi vagyok,
A paprikás!
S a két réztányér mérgesen összecsap,
A két éhes csőr újra feléje kap.
— Paprika Jancsi a lisztes nevem,
Hé, koma, odébb, ki ne kezdj velem!
A két legény szót fogadott
és husan tovább halagott.
Kár, kár, kár,
Varju madár:

Gyermekszótár.

Közli: **Béla bácsi.**

Vajjon ki ne tudná, hogy a kis gyermek életének egyik legkedvesebb időpontja az, amikor óvatos félelemmel járni tanul és az első lépést magától teszi meg; a másik legbájosabb időszak pedig az, amikor beszélni kezd és maga sajátos gyermeknyelvén igyekszik nevet adni mindannak, amit lát?

Szülő és testvér egyaránt nagy gyönyörűségüket lelik ebben s különösen érdekes az, hogy a kis gyermeki ész hogyan talál ki magának önálló szavakat, olyanokat, melyeket nem hallott senkitől s nem is a helyes szavak elferdítései, hanem egész új, önálló szavak, melyeket maga készített s amelyeket tőle kell megtanulni az egész ház népének. Ezek a szavak később, a beszéd teljes elsajátítása után, mind feledésbe mennek, ugyanígy, hogy nem is igen emlékezünk vissza rá, hogy a kis apróság annak idején milyen új szavakat talált ki.

Hogy én itt alább felsorolom beszélni tanuló két és három éves apróságaim érdekes hangzású szavait, evvel fel akarom a figyelmezteteket hívni kis testvéreitek új szavainak összeállítására. Ezeket a szokat összeállítva Gyermekszótárnak fogjuk nevezni. S ha megkérjük erre

Elek nagyapót, talán tud is egy kis helyet adni a Cimborában, hogy Gyermekszótár cím alatt az általatok testvérekéteknél megfigyelt szavakat feljegyezzétek. Így egyrészt a később feledésbe menő szavak megmaradnak kedves emlékként, másrészt pedig különös összehasonlítást lehet majd a »nyelvtudományokban« tenni, hogy melyik gyermeki ész milyen szavakat csinál majd magának. Amint a felnőtt komoly nyelvtudósok tanulmányozzák a nyelveket, ép úgy bizonyára örömetek fog nektek is tenni a gyermeknyelv »tanulmányozásában«. S a Cimborá nagy olvasó tábora bizonyára érdekes és változatos anyagot szolgáltat a Gyermekszótárhoz ha — ami főddog — a gyűjtést lelkiismeretesen végzitek.

Most következék egy kis mutató a szótárból:

tika = kicsi	kápu = kalap
ápi = lepke	gobó = gomb
kokó = ennivaló	kopá = kalapács
áuva = kutya	ke = kenyér
sz = hideg	bártu = állkendő
püpdő = cipő	pú = lámpa
kopót = befőtt	pili = hus
sisi = vonat	té = tézta
	dujdujozni = fényképezni.

FEJTÖRŐ.

A sorsolásban való részvételre egy rejtvény megfejtése is jogosít!

A rejtvény megfejtését, a megfejtők és nyertesek névsorát egyszerre, a megfejtést követő hónap végén közlöm!

A megfejtések beküldésének határideje a hónap 10-ik napja.

Pótlórejtvény.

— Beküldte: Asztalos Judit. —

— yuk	— ák
— lló	— ron
— árma	— as
— áma	— en
— rnok	— ra
	— ár

Egy híres költemény főhőse.

Szélmalom-rejtvény.

— Beküldte: Frölich Jolánka. —

		Ny		
		O		
A	Z	S	I	A
		V		
		R		

Számrejtvény.

— Beküldte: Kolontáry János. —

28 8 27 10 41 Ilyen a tavasz.
 5 19 31 16 7 21 19 27 Szerzetesek lakása.
 11 6 23 18 36 Irunk vele.
 3 17 42 40 12 Mindnyájunk atyja.
 9 34 37 13 39 4 Virág.
 25 26 9 20 29 35 Mérünk vele.
 14 24 2 15 1 Mohamedán szenthely
 15 38 33 Kutató.
 1—42-ig Közmondás.

Pótlórejtvény.

— Beküldte: Neumann Kató. —

— lma	— enő
— igó	— só
— rató	— evelő
— ár	— da
	— ik

A kezdőbetűk egy nagy költő nevét adják.

Verses-rejtvény.

— Beküldték a Bede testvérek. —

Kéttagu szó az én nevem,
 De többféle az értelmem.
 Első tagom tüzes ital,
 Mely ifjút, öreget törbe csal,
 S még egy betűt hozzá adva,
 Fűszer, mely sok étel izét adja,
 Másik tagom hasznos ásvány,
 Mely nélkül ember nem él a föld hátán.
 Végül két tagom, ha együtt olvasod,
 Egy jó étel nevét kapod.

Pótlórejtvény.

— Beküldte: Kovács Jolán. —

— ávid
— lek
— bel
— lári
— arkas
— de
— ózsi
— mil
— ándor
— ecil

A szavak helyes kipótlása egy bölcs magyar ember nevét állítja elénk.

Számrejtvény.

— Beküldte: Imreh Ferenc. —

5 4 8 16 Ravasz állat.
 1 6 12 4 10 15. Férfi név.
 20 6 17 Ige.
 18 29 14 Amiből a vászon készül.
 11 12 13 7, 15 Nemes fém.
 3 2 Kérdő névmás.
 1—20 Közmondás.

Létra rejtvény.

Beküldte: KÖVÉR BÉLA.

K	A
n	o
z	d
o	m
a	r

E betűk helyesen elrendezve egy magyar költő nevét adják.

Betűrejtvény.

— Beküldte: Polacsek Márton. —

**fő, fő, fő, fő ban, ban, ban, ban fő
fő, fő, fő, fő ban, ban, ban, ban fő**

A március havi rejtvények megfejtése.

9. szám. Számrejtvény: Aki másnak vermet ás, maga esik bele. Négyszögrejtven: Indul a kutya s a tyúk aludni. Szórejtvény: Husvét. Szélmalomrejtvény: Peregjétek, kis gyöngyszemek. Pontrejtvény: Kolumbusz Kristóf. Verses rejtvény: Tükkör.

10. szám. Szórejtvény: Duna. Létrarejtvény: Rákóczi Ferenc. Számrejtvény: Több a baj, mint a vaj. Régi felirat: Holló hollónak nem vájja ki a szemét. Betűrejtvény: Több szem többet lát. Hatszor tíz hatvan.

11. szám. Betűrejtvények: Névnap. Istennő. Paplan. Előbb gondolkozzál, azután beszélj. Ékes ség. Négy emeletes ház. Sok kicsi sokra megy. Kockarejtvény: Atila. Számrejtvény: Lassan járj, tovább érsz. Szórejtvény: Birs, bors. Név rejtvény: Budapest. Sakkrejtvény: Szilágyi Erzsébet levelét megírta, szerelmes könnyével azt is telesírta.

12. szám. Betűrejtvények: Öt érzékünk van. Képszínűség. Névrejtvények: Kenguru. Verne Gyula. Számrejtvény: Szeretnék szántani, hat ökröt hajtani.

13. szám. Betűrejtvény: Határszoros. Szélmalomrejtvény: Lassan járj, tovább érsz. Név rejtvény! Vörösmarty Mihály. Vonalrejtvény: Mikor volt a mohácsi vész.

Megfejtették:

Karácsony Sándor, Boros Margit, Kupferstich E. Pál, Imre (Parajd), Nemes Gábor, Lindenfeld Erzsébet és Ibolya, Balás László és Olivér, Léber Erzsébet és Margit, Kovács Zsuzsika és Teruska, Jurincsik Magda és Annus, Asztalos Vilma, Kellán Erzsébet, Gruber Bandi, Guttman Kató és Vera, Neumann Ernő, László Gyula, Kató Gyula, Grósz Helmut, Ujházy Olga és Tibor, Bernát Gabriella, Bojár Magda, Csontos Andor, Csillag László, Schwartz Pista, Vidéky Testvérek, Moitzen Zita, Nemes Béla és Zoli, Rosmann Etus, Tátray Barna, Táglicht Béla és Editke, Meskó Lóránd, Gyéres Endre, Ackermann Testvérek, Melchner Lili, Balogh Ágnes, Szeibert Ilonka és Elluska, Halmi István, Ambrózy József, Struhl Dóra és Hermin, Fülöp Margit, Jakabos Endre, Karsai Bözsike, Kunc Elek, Frölich Jolánka, Katz Erzsébet, Gy. Rosenberger László, Grünér Pál, Szabó Zoltán, Veress Erzsébet, Erdős Lili, Kun Jancsi, Barabás Irénke, Szimonidesz Pusika, Hittner Lili, Gyárfás Laci, Gruber Andor, Krafft József, Máté Ferenc, Bencsik Zsiga, Gámán Sanyi és Jolánka, Dobos Juliska, Pethő Ervin, Wormair Matyó, Hicckl Erzsébet, Erdélyi Jolán és Böske, Szabó Bácsi és Sanyi, Magdó Vilma és Annus, Waldner Ernő és Dezső, Bindea nővérek, Csáki István, Csákány Erős, Ujsághi Gábor, Abraham Mór, Both László, Spitzer György, Goldberger Ernő, Guttman József, Mandel Magda, Heller Olga, Puskás Pistuka, Laufer József, Sámuel Annus, Ruhig Pali, Lebovits Irénke, Hozdovits Zoltán, Faragó Emma, Halmi József, Gámán Ellus és Zoltán, Viola Annuska, Telegdy Nándor, Rosti Ince, Katz Miklós, Lursinszky Márta és Laci, Fekete Imre és Ferkó, Stern László és György, Szász Kató és Férke, Daragus Ibolyka, Stránszky Testvérek, ifj. Szigyártó Gábor, Csonotos Batykó, ifj. Habala Tibor, Rothmann József, Novák

Károly, Kertész József, Farkas Erzsébet, Klein Adél, Vermes Kató, Király Irén, Broczkó Margit és Ella, S. P. Csehszlovákia, Sztojka László, Brandos Margit, Berkecz János, Farkas Mária Nagyvárad, Waldner Péter, Jenő és Bandi, Fejér István, Vidovszky Gabriella, Csiky Annus és Irénke, Kovács László, Herrling Tibor és Öcsi, Lebovits Sándor, Joanovits Kató, Csonka Irénke, Judovics Miklós, Weisz Anna és Magda, Vadadi Baba, Stolcz Aranka, Grünér Pál, Lebovits Sándor, Kovácsnay Péter, Hirsch Annus, Ujságh Magda, Csiszár Erzsébet, Grünvald Irma, Knop Ferkó, Tuka Viola és Mária, György Győző, Ney György, Tóth Bözsike és Magduska, Klein Márta, Morvay György, Lengyel László, Asztalos Judit, Reich Lili és Edith, Latzina Berta, Egy szórakozott unoka, ki sem helységet, sem nevet nem írt, Katz László, Meskó Lóránd, Benkő Katinka, Nádler Böske és Annus, Both László, Heller Olga, Krizbay Laci és Sári, Risch Irénke, Kolozsvári szórakozott unoka, Fekete I., Kliegl Róbert, Greisiger Jenő, Spiegel Magda, Fekete Imre, Klein Irén, Lónyai Feri és Blanka, Nagy Mancika, Szabó Rezső, Récsy György, Kovács Viktor, Róna Pál, Heim Klári, Várady Ilonka, Hirsch Lili, Mikoss Testvérek, Lucskay Gyula, Kiss Irén, Aladár és Mancsi, Libiczki Vilma, Csáti Pista, Évi és Béci, Bede Lajos, Kun János, ifj. Habala Tibor, Baumgarten Ada, Katz Miklós, Zaharie Hédi, Rosmann Mancika, Fekete Imre és Ferkó, Lebovits Sándor, Merle Györgyike, Rudali Miklós, Ruhrböck László, ifj. Varga Árpád, Gutfried Böcsi, Székely István, Rotter Lacika, Fábán György, Biró Rózsika, Sziklay László, Schuster György, Faragó Emma, Gross György, Schwartz Ibolya, Weisz Laci, Szatmár István-tér 8. Szórakozott unoka, Springer István, Rossmann Etus, Kupás László, Buza Ilonka és Böske, Kupás János, Fried Imre, Salamon Ottó, Szeibert Elluska, Erdélyi István, Szabó Ilonka, Szabó Juliska, Csajkó Zsuzsika, Györfly Endre Irénke, Benedek Emília, Csűrös Pisti, Zhorella Gyurka, G. Rosenberg Béla, Nobik József és Szócs Sándor, Hintalay László, Szórakozott unoka Nagyvárad, Zubovits István, Tóth Jenny és Irénke, Vermes Kató, Kutassy István, Stern Sári és Olga, Tolcsay Erzsike, Tamás Dénes, Spitz Adél, Kovács Piroška, Szabó Rezső, Barna Béla, Lakatos Juliska, Lajos és Ilonka, Palkó Judit, Kovács Viktor, Tömösközy Ferenc, Szilvássy Károly, Berkecz János, Kárpáti Irénke, Beretzky András, Máramaroszigeti szórakozott unoka, Braunstein Zsuzsi, Kálmán Erzsike, Goldberger Ernő, Katarg Irénke, Csaszlava Imre és Jenő, Bölöni Feri, Kejri Testvérek, Faragó Emma, Varga Károly Györgybiró Dezső, Fuchs Albert, Walter Olga és Sári, Reich Alice és Edith, Körtélyes Ernő, Guttman Kató és Vera, Perényi Ilona, Neumann Hajnal, Jordáky L. és B., Schrek Annus, Roseth Belus, Tóth Bözsike és Magda, Dánér Lajos, György Győző, Ferencz Franciska és Irma, Szabó János, Enzeig Karsai, Ullmann Erika, Basch Lillyke és Évike, Fényes Loránd, Vida Ferenc, Bárdos Ágnes, Hollandi Vilma, Pethő Ervin, Schiffmann Erzsike, Heller Olga, Horgos Karsai, Nagy Ödön, Krausz Laci, Bacsó Annuska, Bertuska és Hajnalka, Tauszig Imre és Clemér, Faragó Károly, Járosevits Amália, Erdődi Lili, Negra Olga, Udvarhelyi László, György Magduska, Barcsay Mihály, Berl Arthur és Jakab, Hadnagy Györgyike, Dán Lenke és testvérei, Lóvi Ferenc és Lili, Kovács Belus, Lengyel László, Polacsek Imre, Futó Olga, Schwartz Pista, Grünberger József.

A megfejtők közt 20 könyvet sorsoltunk ki. Tök-mag király öfelsége Elek nagyapó kalapjából a következők nevét huzta ki: Krizbay Laci és Sári (Marosujvár), Csiszár Erzsébet (Kolozsvár), Fuchs Albert (Arad), Asztalos Vilma (Nagyenyed), Csontos Andor (Kolozsvár), Tátray Barna (Nagyvárad), Csiky Annuska és Irénke (Csikszeder), Baumgarten Ada (Gyulafehérvár), ifj. Varga Árpád (Marosujvár), Csűrös Pisti (Gyulafehérvár), Horgos Karsai (Dés), Goldberger Ernő (Temesvár), Karácsony Sándor (Kolozsvár), Györfybiró Dezső (Temesvár), Szabó Rezső (Brassó), Walter Jenő, Péter és Bandi (Szászrégen), Mátyás Lajos (Kibéd), Risch Irénke (Nagyszalonta), Karsai Bözsike (Székelyhid), Sámuel Annus (Szilágycseh).

Kiadó bácsi postája csehszlovákiai előfizetőihez.

A Cimbora előfizetőinek postautalványt mellékelünk, amelyen feltüntettük azt az összeget, amelyet a Cimbora kiadóhivatalának be kell küldeniök, hogy előfizetésük f. évi június hó 30-ig kiegyenlítve legyen. Ugyanezt nem tehetjük meg a csehszlovákiai előfizetőkkel, mert azok postán hozzánk előfizetési díjukat el nem juttathatják és éppen ezért, itt, a Cimbora-ban kérjük fel őket, hogy fizessenek be bármelyik ottani banknál a Szabad-sajtó könyvnyomda és lapkiadó r.-t.-nak a Szlovák Általános Hitelbank kassai fiókjánál vezetett számlája javára annyi csehkoronát, amennyit mi itt alább kimutatunk. Amennyiben csehszlovákiai előfizetőink ezt az összeget a bankhoz befizetik, előfizetésük június hó 30-ig teljesen kiegyenlítést nyer. Hátrálékos előfizetőink névsora a következő: (A név után felt szám csehkoronát jelent.)

Ackermann Lili, Roznava	40.—	Özv. Janoviczné, Kosice	30.—	Pollák Zoltán, Roznava	50'—
Ambrózy Vilmos, Kezmarok	30.—	Jármay Rózsi, Bardiov	50.—	Popáleni Zsuzsi, Roznava	15'—
Auswaldt Jánosné, Trebisov	15.—	Kaifer Béla, Pizna-Misla	30.—	Prónay Feri és Kálmán Tovarnicy	15'—
Baraxa Testvérek, Berzete	50.—	Karafiáth Zsuzsa, Levica	15.—	Rác Irma, Beregszász	10'—
Baxa Jóska, Topolcsany	15.—	Keller Alfréd, Presov	50.—	Rehák Palika, Pisiuka, Szokolca	100'—
Bereznay Pontyí és Öcsi Imerehova	53.—	Kistaludy Bandi, Sajógömör	50.—	Rekken Csöppike, Cserencsány	10'—
Béres Mici és Kató, Mehynce	33.—	Klobusiczky Mária, Presov	15.—	Richter István, Beregszász	5'—
Bitó Antónia, Félzupa, Bratislava	15.—	Kmetty Bolyóna, Topolcsany	15.—	Rotter György, Poprádfelka	33'—
Bobay Katóka, Irsava	53.—	Korréncsy Ilona, Verebély	25.—	Rólh Gyurka, Roznava	50'—
Bodnár Mihály, Ipolyalsa	50.—	Krausz Gusztáv, Kosice	36.—	Sándor fiúk, Roznava	50'—
Bogsch Lilike, Novaves	5.—	Kriegl Zsófi, Presov	40.—	Sárossy Piri, Veikapoloma	50'—
Brazerotto Aladár, Beregszász	40.—	Kurry Etele, Lucenec	50.—	Scherer Trude, Pezinok	10'—
Dalmay György, Beregszász	30.—	Lachmann Jenő, Pustabodok	15'—	Schmitt Emil, Késmárk	40'—
Dendely Laci, Roznava	50.—	Lestár István, B skupica	30'—	Schrekk Anna, Beregszász	15'—
Dobossy Imre, Topolcsany	15.—	Luby-gyerekek, Nemecka-lupca	30'—	Schuszték Lenke, Presov	50'—
Egyed Aladár, Sajógömör	70.—	Lukács Erzsike, Malacky	30'—	Seeborg Béla, Beregszász	30'—
Fehér Kálmán, Lucenec	10.—	Ij. Lükő Géza, Bratislava	25'—	Silberstein Pityuka, Munkács	30'—
Flórián László, Presov	40.—	Magyar tannyelvű állami elemi iskola, Roznava	10'—	Stichleitner Kálmán, Beregszász	25'—
Friedler Kornél, Pezinok	5.—	Malinica Dezső és testvérei, Belky-Bilke	53'—	Strausz Zsuzsa, Roznava	50'—
Gácsy Ferenc, Beregszász	40.—	Mattyasovszky Sárika, Késmárk	30'—	Szalontay Oszkár, Alsószeli	15.—
Galánta Ferike, Rákospány	50.—	Meidlinger Aranka, Topolcsany	15'—	Szeley József, Kosice	36'—
Glósz Lotli és Dezső, Muranska	50.—	Micskó Erzsébet, Solnohrad	30'—	Szilvassy Miklós, Roznava	15'—
Gombola Géza, Patak-község	50.—	Miklós Mária és Juliska, Nagymácséd	40'—	Szkiba Bandi, Szajkófalva	25'—
Granilla József, Beregszász	40.—	Molitor Jolika és Vikike Késmárk	30'—	Sztán Mária, Beregszász	10'—
Hahn Lili és Laci, Lubochna	40.—	Müller Terike és Ferkó Tovarnicy	15'—	Takáts Sárika, Késmárk	15'—
Hegyesi Sándorka, Gemerska Panila	5.—	Nagy Dezső, Rimaszombat	36'—	Tornay Klárka, Ducika, Belky-Bilke	53'—
Hegyi Ida és testvérei, Petralka	40.—	Nagy Józsi, Munkács	5'—	Thurzó Edlő, Tivadar, Oszkár, Roznava	50'—
Heimecz Margitka, Margitforrás	30.—	Negro Euzsika, Komárno	15'—	Varga József, Losoncz	50'—
Heine Magda, Roznava	50.—	Nemes József, Beregszász	15'—	Varga Marika, Rozsnyó	36'—
Hischnyay Hinzelmán Testv. Licinca	30.—	Nyulászky Béla, Kosice	33'—	Vidács Márta, Beregszász	30'—
Holénia Márta, Presov	30.—	Pajkossy Mártuska és Béby Szajkófalva	53'—	Virsik Mariska és testvérei, Malacka	15'—
Holvay Érika, Velky-Soris	30.—	Paulik testvérek, Roznava	50'—	Weisz Tibor, Bardiov	50'—
Iváncsó Árpád, Kosice	43.—	Pajer Róbert, Poprádfelka	15'—	Weisser László, Presov	15'—
Jahr Iluci és Hedi, Rahovi	30.—			Wilm Testvérek, Roznava	30'—

Kérünk Benneteket, fizessétek be a hátrálékos előfizetési díjaitokat, hogy a Cimbora küldését ne legyünk kénytelenek beszüntetni.

Kiadó bácsi postája külföldi előfizetőihez.

Meshó Brunóné Poprád. Az átutalt 30 cK-ával előfizetése f. hó 1-től okt. 1-ig ki van egyenlítve. — Radványi Marci Humenné. Az átutalt 40 cK-át megkaptuk és a Cimbora címére f. évi jan. 1-től visszamenőleg megindítottuk. Előfizetési díjunk azonban egy évre nem 40, hanem 60 cK, ezért kérjük, hogy még 20 cK-át hozzánk beküldeni sziveskedjék. — Nederland Aranka, Presov. A beküldött 30 cK-át a Cimbora f. évi jan. 1-től jul. 1-ig terjedő előfizetési díjának kiegyenlítésére fordítottuk. — Rátkovszky Andor Handlova. Az átutalt 29 cK-ával előfizetési díja f. évi jul. 1-ig ki van egyenlítve. — Kiszák Imke és Laci Galánta. A beküldött 29 cK-át a Cimbora f. hó 1-től okt. 1-ig terjedő előfizetési díjaként használtuk fel. — Marty Károlyné Nitra. A beküldött 100 cK-át levele értelmében használtuk fel. A Cimbora 26—32. számait egy db jutalomkönyvvel elküldtük. Az 1923. II. félévi bekötési táblák ha elkészülnek, azonnal leszállítjuk. — Kovenkó György ev. lelkész, Rostár. Irja meg pontos címét, (helység, esetleg utca, házszám, vm.) mert a részére küldött Cimbora példányok állandóan visszajönnek. — D. Szűcs László, Grünwald Pál, Dudás Gábor és Tauszig Imre gimn. tan. Sárbogárd. Előfizetési díja a beküldött 24.000 mK-ával f. évi július hó 1-ig ki van egyenlítve.

Kiadó bácsi postája belföldi előfizetőihez.

Vidovszky Gabriella Dej. A Börme c. regény összes melléklete elfogyott és így a legnagyobb sajnálatunkra nem tudjuk elküldeni Cimszalagját javítottuk. — Reiner Livia Sibiu. Előfizetési díja Kolozsváron megbíztunknak ki lett egyenlítve f. hó 1-ig. A küldött postautalvány fagyttalan. — Walter Péter, Jenő, Bandi Besztercze. Előfizetési díjuk jul. 1-én jár le. — Fejér István Sfántu-Gheorghe. Előfizetési díja jul. 1-én jár le. — Nemes Gábor Torda. A beküldött 70 lejt megkaptuk. Előfizetési díja jul. 1-ig ki van egyenlítve. Miért küldött 5 lejt portóköltséget? — Lónyai Feri és Blanka Alba-lulia. Az 5. sz. Börme melléklete teljesen elfogyott és így a legnagyobb sajnálatunkra nem tudjuk megküzdeni. — Becse Lajos Máramarosziget. Előfizetési díja jul. 1-én jár le. — Krausz Bözsi Murány. Irja meg pontos címét (helyiség román nevét, vármegyét, utca és házszámot), hogy a Szökés a teknőben c. könyvet elküldhessük. — Ósz Piroška és Mancika Torja. Előfizetési díjuk f. évi január hó 1-től esedékes. A Cimbora 15. számához postautalványt mellékelünk. — Sáska Judit Hida. Előfizetési díja f. évi május hó 1-én jár le. — Markovits Nelli. Irja meg hová járt részére a Cimbora, hogy beszüntethessük.

Elek nagyapó üzeni:

Minden levél 5 igy a rejtvénymegfejtés is egyenesen Elek nagyapó címére: Kisbaczon, (Bafanil Mici) u. p. Nagybaczon, (Bafanil Mare) Háromszék megye (Jud. Treiscaune) küldendő, akkor idejében kaptok választ. A levélírás egyik fontos szabálya, hogy benne legyen a levélben: hol kelt, melyik évben s melyik hónap hányadikán!

Fülöp Lajos, Béta és Károly Válaszát. Köszöni kérdéseidet. Öcsike, 6 most jól érzi magát, nincs egyéb baja, csak annyi, hogy most mindjárt nem jöhet Kisbaczonba nagyapóval. Megnyugtathatlak afelől, hogy Öcsike ezután is szorgalmasan tanul és nadselű gondolatokat. — *Ifj. Varga Árpád Marosújvár*. Most évközepén zárják be nálatok a polgári iskolát s ebben az évben már nem mehetsz más iskolába. Szóval neked fulkorán megkezdődött a nagyvakáció, aminek, gondolom, ezúttal nem örülsz. — *Benkő Ilke Mezőpanit*. Való igaz, a Bölcs Antal története a te nagybátyád története s hogy az elejét is elolvashasad, a kiadóbácsi megküldi a 6. számot. Örvendek, hogy már hármán is megrendelték a ti falutokban a Cimborát és annak is, hogy édesapád a nyáron elhoz Kisbaczonba s így téged is meg foglalk ismerni. Tolmácsold szüleidnek üdvözlőmet. — *Kliegl Róbert Temesvár*. Egy hét folyamán éppen hat levelet kaptam tőled. Ennyi levélre lehetetlen pontosan válaszolni egy üzenetben, éppen ezért, külön levélben írok neked. Addig is nem állhatom meg, hogy meg ne dicsérjelek a Cimborra ferjesztése körül kifejtett páratlan buzgólkodásodért. — *Técsy Zsuzsa Magyaró*. Most keltél fel a himlőből s két kis testvéred is és mindjárt irsz nagyapónak, mert nagy öröm várt rád: édesapád megrendelte a Cimborát. Te azonban már azelőtt is ismerted nagyapót, mert szüleid már rég emlegetik, mivelhogy ők is gyermekkorukban sok szép emléket vésztél tőle. Jól esik ezt olvasnom s különösen jól esik látnom, hogy bár csak a második osztályba jársz és még gyenge vagy a betegségtől, mindjárt irsz nagyapónak. Nem baj, hogy ceruzával írtál, a jó, hogy helyesen irsz. Neked mind a két nagyapád meghalt, de szüleid azzal vigasztalnak, hogy most már van nagyapótok, akik szeressek. Kedves szüleidnek tolmácsold meleg üdvözlőmet. — *Bacsó Annuska, Bertuska és Hajnalka Törkös*. Igazán örvendek, hogy reátok mosolygott a szerencse s ezáltal kedvet kaptatok a rejtvénymegfejtésre és szerkesztésre. Leveletek nagy örömet szereztek nekem, mert érzem, hogy őszinte szeretettel árad belőle. A rejtvényekből válogatok. — *Horgos Luca Dés*. Sokan panaszkodtak, hogy későn kapták az újságot, aminek nyilvánvalóan a posta az oka. A megfejtésekkel így sem késztél el. — *Zalányi Zoltán, Öcsike és Babuci Székésvárosszékház*. Most már tudom, hogy az ország mely részében laktok, mert régi jó ismerősöm a közegételek neve. A kiadóbácsi pótolja a hiányzó számokat. *Zsoboki ref. elemi iskola tanulói*. Összeadtátok a 20. lelt s most minden vasárnap felolvassa nektek a Cimborát a tanítóbácsi s ha már tudjátok a leckéket, ti is olvashatjátok. Szeretettel látlak unokám sorában. — *Náder Töncsi Gyulafelhérvár*. Mindjárt egy éve tartozol unokám közé s mindig fűrelmetlenül várod a Cimborát, de a 9. számot hiába vártad. A kiadóbácsi pótolja, én pedig megvagyok elégedve a bizonyítványoddal is, az irásoddal is. Nemekára lesz regényemlékkel Ligeti Ernőtől, egyelőre az újságban jön egy mulatságos diákregegy. — *Brassóbeli levelet kaptam egyik unokámtól, névalírás nélkül*. Panaszkodik, hogy leveleire nem kaptok választ. Ugyan 6 írja, hogy legjobban szereti a Tamás édeklődését és öcsike nadselű gondolatait s kéri, hogy mennyivel tartozik. Hogy ezt a kiadóbácsi megírhasssa, nincs más mód, mint hogy közölje velem a nevét. — *Vermes Kató Dicsőszentmárton*. Képrejtvényeid jók, de sokszorosításra nem alkalmasak, névrejtvényed sorra kerül. — *Sperling Márta Torda*. Négyen vagytok testvérek, Ottó harmadik gimnazista, Gertrud harmadik elemista, Erank negyedfeleves, te, a levél írója, a német iskola negyedik osztályába jársz. Hármán olvassátok a Cimborát, meséltek helőle öcsikéteknak. Örvendek a bemutatkozásán k szeretettel látlak unokám seregében. — *Katz Erzsé Maramarossziget*. Nem tudnál megenni a Cimborra nélkül s igéred, hogy gy: krabban irsz. Az irásodon látjuk, hogy siettél, de nem találtam szunyának. — *Ermpel Kató*. Majdnem egy éve gyönyörködöl a Cimborában és még egy levelet sem írtál. Azt azonban elfeledted megírni, honnét küldöd a levelet, neved azonban benne van a kiadóbácsi könyvében s így 6 majd értesít, hogy mikor jár le az előfizetésed s pótolja a hiányzó számokat. — *Karsay Bözsike Székelyhid*. Idejében beküldted a Kukta Jankó levelet, amin csodálkozom, ha két névnapon veffél részt, amely 3 napig tartott, utána voltál Magyarországon is Nagylétán, meg Biharószegen lakodalomban. A kiadóbácsi ezután is küldi az újságot. A millió csókot és a képeket szeretettel nyugtázom. — *Vadáni Baba Nagypenyed*. A kiadóbácsi pótolja a 11. 13. számot s számot tartok arra, hogy a husvéti vakációról bővebb levelet kaptok tőled. — *Tömösközy Laci Bazin*. A Nagyapóknál című könyv: m Budapesten rendelhető meg Singer és W. Inr. kiadó cégnél, Andrassy-ut 16. Örvendek, hogy tetszik a Kis rajziskola és bár német iskolába jársz, kifogástalan a magyar irásod. Öcsike a III. elemibe jár. Ferenc bátyádtól megkaptam a Kukta Jankó levelet s a rejtvényeid is, melyekből válogatok. — *Szilvássy Károly Szinmérváralja*. Nem járathatod a Cimborát, mert apád szegény földműves s hol a fiztetetes urfól, hol a fanító urfól, hol Fábian Gyurkától kapod meg az újságot. Kijártad a hat elemf s most ismétőbe jársz. Írok a kiadóbácsinak, hogy adja neked olcsóbban a Cimborát. Addig is bátran beküldheted a rejtvénymegfejtéseket s természetesen, részveszel a Kukta Jankó pályázatban is. — *Pethő Ervin Akos*. Ha levelet írtál, választ is kapsz rá. Minthogy jóformán minden héten kaptok tőled levelező-lapot, egyszer, ha időm lesz, én is küldök neked levelező-lapot. De légy fűrelm-

mel, mert hetenként átlag 200 levélre kell válaszolnom. — *Berkecz János Marosvásárhely*. Csigarejtvényed sorra kerül. — *Kárpáti Irénke Arad*. Örvendek, hogy megkaptad a nyert könyvet, a rejtvényeid azonban részint jóismerősök, részint könnyen megfejtethető, nehezebb rejtvényeket küldj. — *Goldberger Ernő Temesvár*. Dicséretet érdemelsz az Asszírriáról és Egyiptomról írt dolgozataidért, nemkülönbön a rajzokért is, ha még közlésre nem alkalmasak is. Nem végeztél földesleg munkát, s helyesen teszed, ha e fajta dolgokkal ezután is foglalkozol. Rejtvényeidből válogatok. — *Bereczky András Egerestő*. Előadták nálatok és a szomszéd faluban is Berde Máriától a Torockó Jónó színművet és jól festettek benne a pártás leányok és a vilézk téves harisnyás legények. Igazad van abban, hogy falun külföld és szebb dolgot ennél nem játszhatnak. Valóban kívánatos volna, hogy meanel több közösgben játszanak el ezt a gyönyörűen megírt színművet. Öcsike fényképét nem közölhetem a Cimborában, mert ez híssé korán volna. — *Braunstein Zsuzsi Maramarossziget*. Sok szép könyvet olvastál már, de érzed, hogy a Cimborra jó pajtásod lesz. A könyvnél és a jó újságnál nincs is jobb barát. — *Kálmán Erzsike Torda*. Szép dolog tőled, hogy két új előfizetőt szereztél, vajta mennél többen követnék a példát. A rejtvények megfejtésével nem késztél le. — *Blédy Lajos Arad*. Nemcsak az irásoddal, de az írásbeli vizsgád eredményével is megvagyok elég dvc. A nyári beszámolóddal le-késztél, de majd pótolhatod ezt, mert a következő nyári vakációra új pályázatot hirdetek. A kiadóbácsi pótolja a 8, 11, 12. számot. — *Holländer Lilly Temesvár*. Szívesen látlak unokám sorában. A kiadóbácsit értesítem, hogy az újságot a te nevedre küldje. — *Schiffmann Erzsike Belus*. Sokat kell tanulnod, hogy helyesen tudj magyarul írni. Most még Anyuka javítja ki a leveledet, de remélem, nem sokára földesleg lesz a javítás. Írod, hogy földiek vagytok, mert nagyapád és anyukád Gyergyóújfaluban születtek. Most meg azt szeretném tudni, hol van Belus, mivel a magyar nevével nem közöltél. Anyukának tolmácsold üdvözlőmet. — *Nagy Odón Mezőpanit*. Örvendek, hogy oly nagyon szereted a Cimborát s remélem, szeretik a többi panitli gyerekek is, akik mostanában álltak be nagyapó seregébe. — *Treitel Imre Gyulafelhérvár*. Rejtvényed sorra kerül, de most egyebet nem írhatok neked, minthogy magad sem írtál most igazi levelet. — *Vida Ferenc Berbest*. Azért nem írtál régen, mert a bátyád tüdőgyulladásban volt és neked is kellett segítened a házbán, de már jobban van a bátyád. A 25. lelt pótlást továbbítottam a kiadóbácsinak s megkérem, hogy olcsóbban küldje neked az újságot, mert szegény fiu vagy. Rejtvényeidből válogatok. — *Bisch Lili és Evike Arad*. Nagyon örültek a válasznak, kis testvérekétek szinte ugráltak örömkömben, hogy az 6 levél is megjelent nyomtatásban. A számrejtvények sorra kerül, születeknek pedig tolmácsoljaitok üdvözlőmet. — *Ullmann Erika Nagyvárada*. Új előfizetője vagy a Cimborának és nagy örömmel olvasod. A leveled már Kisbaczonban talált s amin láthatod, mindjárt válaszoltam is rá. Várom további leveleidet. *Tátray Barna Nagyvárada*. A rejtvényekkel nem késztél le. — *Meskó Loránt Kismérek*. Írd meg, melyik számok hiányoznak, a kiadóbácsi pótolni fogja s egyben értesít, hogy lejárt-e az előfizetés. — *Buday Kálmán Kolozsvár*. Csaba királyfi mondiát sokan megírták versben és prózában, de azért nem végeztél felesleges munkát, mert csinosan írtad meg. Sajnálattal látom leveledből, hogy kis testvérdétek a járványkorházban fekszenek sarklatában. Várom következő leveledet s abban az örvendetes hírt, hogy már jobban vannak. — *Enzweig Károly Kolozsvár*. Születésnap ajándékkul kaptad a Cimborát, amelyet eddig barátaidnál olvastál. Bár sok a tanulmányod, szabad időben a Cimborát olvasod, azonkívül hegedülni és németül tanulsz. Örömmel látlak unokám sorában s várom ezután is leveleidet. — *Szabó János Brassó*. Öcsike már rég meggyógyult és szorgalmasan tanul, hogy mielőbb lejöhhessen Kisbaczonba. — *Csicsor Annus Nagyvárada*. Reméled, hogy téged is bevesznek unokám táborába a sok gyerek közé, „ahk ugy szeretik nagyapót”. Jól reméltél, mert bevettél s hiszem, hogy hűsége olvasója leszel az újságnak. Rejtvényeid sorra kerül. — *Dánér Lajos Brassó*. Regi jó ismerősöm a neved, ismerem a Dánér családot, de arra nem emlékszem, hogy levelet kaptam volna tőled. Szívesen elolvasom a leírását annak az éjszakának, melyet négy pajtáddal a brassói erdőben föltöltél, csak küld el bátran. A kiadóbácsi ezután Dánér Etus és Lajos névre küldi az újságot. *Tinea Erzsike és Juci Paj*. Olyan örömmel fogadtátok a Cimborát, hogy Aradon az internási leányok valóságga megjeddtek tőle. Ezt a nagy örömet az én üzenetem okozta s remélem, hogy az internási lányok hűdségének nem lett semmi komolyabb következménye. A nyert könyvet eddig bizonyára megkaptátok s el is olvastátok. Az én fizenegy unokám közül mindössze 3 volt itt husvét ünnepe, de így is nagy volt az örömm. Öcsike 9 éves s persze, iskolába jár. Annak igen örvendek, hogy Istea segítségével és erős szorgalommal sikerült legyőzned a román nyelv okozta nehézségeket. Édesanyjaitoknak tolmácsoljaitok meleg üdvözlőmet. — *Szilágyi Tónika Maramarossziget*. Értesítetem a kiadóbácsit, hogy Tónika névre küldje az újságot. Édesanyának, aki levelet írt he yted, tolmácsold üdvözlőmet: s remélem, legközelebb te magad is irsz. — *Polifka Margitka Szováta*. Rejtvényeid jók, de levelet is várok tőled, hogy rözelebből megismerkedjünk. — *Roseth Bellus Halmi*. Levelet várok tőled is, de már most megdicsérlek szép irásodért. — *Nagy Mancika Barót*. A múlt évben Kóhalomban jártál a német iskolába s ott megtanultál németül. Az apukád benn van a regátban románul tanult, anyukád pedig a polgáriiban tanárno. Jól ismerem én apukát is, anyukát is és szeretnék megismereni téged is s remélem, hogy ezen a nyáron meglátogatasz, nem úgy, mint tavaly nyáron, amikor voltál Kisbaczonban, mégis elkerülted a nagyapó házáat. — *Krizbay László és Sári Marosvásárhely*. Rejtvényeidből válogatok. — *Bárdos Agnes Nagyvárada*. Csudálom, hogy te mindig későbbben kaptod az újságot, mint a többi gyermekek az iskolában. No, de amin látom, végre is megkaptad te is. — *Vidékgy Testvérek Torda*. Azért nem haragszom, ha sokat írok

nekem, sőt, örvendek annak. Vally his ersikéjét elolvastam, amelyből örömmel látom, hogy nagyon szereti a Cimborát és annak a szerkesztését. — *Bózsó Mária Zenta.* Rejtély én idből válogatok. — *Halmi István Szilágyosmily.* A Búcsu című vers különösen figyelemre méltó s hiszem, elkövetkezik majd az idő, hogy nemcsak unokám, de munkatársaim táborában is látni foglak. — *Szebeni Zoltán Brassó.* A Börme már befejeződött, de majd ír Szondy György meg ilyen szép regényt s ennél hosszabbat. Rejtvényeidből válogatok. — *Kovács Piroska Nagynyed.* Csudálom, hogy nem tudod, miért kaptál könyvet a kiadóbácsifól. Azért, mert Tökmag király kihuzta a nevedet. Ha Enyedre megyek, meglátom, hogyan csuszatsz a zsebedbe csokoládét; én mindenesetre át fogom adni Tökmag királynak. Sajnálom, hogy kicsi Kató hugod elkezdett írni egy levelet, de nem felezhette be, mert megakadályozta ebben a fűdőgyulladás. Hála Istennek, hogy már jobban van s így töle is kapok levelet. — *Spitz Adél Ernőhályfalva.* Azért, hogy az újságárus bácsifól veszed a Cimborát, bátran írhatz levelet és megajánlásokat is beküldheted. Örvendek, hogy szereted a Cimborát és nagyobb testvéred is szívesen olvassák. Én is szeretettel gondolok rád. — *Tamács Dénes Kőröspatak.* Csak nem rég rendelted meg a Cimborát s már is el vagy ragadtatva általa. Ha majd rád mosolyog a szerencse, meg fogod látni, hogy csak jó könyveket sorsolunk ki. Szívesen látom a rejtvényeidet és további leveleidet. — *Kohn Jancsi Arad.* Remélem, hogy jól igazítottad helyre Kukta Jankó levelet, elfelejtetted azonban mellélni. Még nem késtél el a beküldéssel. — *Lakatos Juliska, Lajos és Ilonka Székelyhida.* Bizony régen nem írtatok nagypapóknak, de örömmel látom, hogy azért megmaradtatok hűségese olvasóimnak. Most már nyugodtabban írhatok, mert tul vagytok a fél-évi vizsgán, jóllehet mindent románul kellett tanulnotok. Számomra az ígérelet, hogy gyakran írtek nekem. A rejtvényekből válogatok. — *Palkó Judit Menyő.* Rég tervezted, hogy írsz Elek nagypapónak. Jobb későn, mint soha s igazán örömet szereszél szépen és helyesen írt leveleddel. A számréjtvényed sorra kerül. — *Csűrös Pisti Gyulafehérvár.* Szerencsés csillagzat alatt születél, mert leveled érkezete előtt kihuzta a nevedet Tökmag öfelsége. — *Benedek Emilia Aranyosgyéres.* Oly rég nem kérdezted meg, hogy van nagypapó s kérdés tovább: ugy-e. Lustácska vagyok? Ezt a lustaságot könnyű helyre pótolni, ha gyakran írsz ezután, sőt kisebb testvéreddel a nyáron meg is látogatsz. — *Irenke, Orsova.* Az 1. és 2. szám helyet két példányt kaptál a 6. számból. A kiadóbácsi pótolja a tévedést, ha közlöd a vezetéknevedet is. — *Znorella Gyurka Nagytapolcsány.* Szobafogságod van, mert köhögés s ezt a kellemetlen szűnődöt arra használtad fel, hogy megírd a múlt nyári élményeidet, helyreigazítottad Kukta Jankó levelet és egy mefordításon is dolgozol. Szóval, jól felhasználad az idődet. Remélem, már teljesen helyreállott az egészséged. Az írásodon nem látok a betegség, oly szépen és gondosan írsz. Rejtvényeidből válogatok. — *Ney György Nagyvárád.* Számréjtvényeid sorra kerülnek. — *Fürst Kató Tüskős.* A verséid érdekese szárnypórbálgatások s ha nagyobb lesz a jártasságod a verselésben, idővel számíthatok a közlésre is. — *Lebovits Sándor Máramarosziget.* Az írásodra fordíts nagyobb gondot, mert nehéz eligazodni a rejtvényeidben. A előfizetés lejártáról a kiadóbácsi értesít. — *Gy. Rosenberger László és Béla Kolozsvar.* Hát bizony az nem volt rossz tréfa, hogy te könyvet nyertél. Remélem, már meg is kaptad. Szeretnék már Béla öcsédőtől is levelet látni, jólle, hogy tud már írni. — *Nobik József és Szűcs Sándor Margitta.* A margittai ref. fluszkola nevében küldött üdvözlét igen jól esett s szeretettel gondolok rátok. — *Hintalaj László és Gyula Margitta.* Jók az adomák, de nem valók a Cimborába. A iskolai élet köréből szívesen közlöknek új adomákat. A képrejtvény ismerős. — *Nagyvárádól névalírás nélkül kaptam levelet, melyben azt írja az én szórakozott unokám, hogy többször volt beteg, de már jól van. Es kérdi, lesz-e regényemlékelt? Igenis lesz. Annak örvendek, hogy szórakozott unokám édesapja is olvassa a Cimborát é különösen a Tamás érdeklődőket kedveli. Szórakozott unokámnak tanácsolom, hogy ne írjon piros tentával, mert az szemrontó. A rejtvények ismerősek, újat eszelj ki. — Tóth Jenny és Irenke Oroszlámos. Ugy emlékszem, választottam a leveledre. Igen érdekes leveleteknek ez a része: négyen vagytok testvérek, Árpád Magyarokánizsán jár a IV. polgárba, magyarul és szerbül tanul, Böske Csehszlovákiában, Bazinban jár a II. polgárba és ő szlovákul és németül tanul. Hát ti igazán alaposan s értszóródtatok. — Vermes Kató Dicsőszentmárton. Azt írod, apukád meg öhasem szerzett akkora örömet, mint amikor megrendelte a Cimborát. Így te is unokám leltél. Kéred, fogadjalak szeretettel s ezt én könnyen és szívből feljesítem. — *Kutassy István Nagyvárád.* Nem találtam csunyanak az írásodat, persze, lehetne szebb is, de hát ugy-e, sok a tanulnivaló? — *Gáman Jolánka Székcs.* Azért nem haragszom, hogy megvonaltad a levélpapirt, majd elfjön az ideje annak is, amikor vonalazás nélkül is szép egyenes sorokat írsz. Nincs okod szégyelni magadat az írásodért s jól gondoltad, hogy nem azt nézem, hogy szép-e az írásod, hanem azt, hogy szerető szívlvel írják-e. Én pedig nagyon szeretem nagypapót, írod, mert szép újságot szerkeszt az ő kicsi unokáinak. Remélem, a husvéri vakáción, amikor otthon lesz Sanyi bátyád is, együtt fogtok írni ismét, mint ezelőtt. — *Stern Sári és Olga Arad.* Már rég jár az újság nektek és most írtek először. Te, Sári a III. gimnáziumba jársz, Olga az I. polgárba s remélem, jól tanultok. Szívesen látom leveleiteket s biztosíthatlak arról, hogy én győzőm az olvasást. — *Szirmay György Nagykároly.* Agyban fekvő beteg voltál, amikor ezt a levelet írtad s hozzá még verset is írtál a ti kis kutyátokról és macskátokról. Úgyesen írtad meg a Zolt és Gabi történetét, örömmel olvastam. Remélem, a következő leveledet írnival írod, ami azt jelenti, hogy vége a betegségnek. — *Ilfi, Isa József Anina.* Rejtvényeid sorra kerülnek. — *Rónai Pál Nagyvárád.* Még csak most fizettél elő az újságra s máris írsz nagypapónak, mert nagyon szereted. Kérsz, hogy fogadjalak be unokám ak, mert a te nagypapád meghalt.*

Befogadjalak, hogyne fogadnálak be, nemcsak azért, mert a Lyceum IV. osztályának jeles diákja vagy, de azért is, mert mindazokat az újságokat, melyeket régebben szerkesztettem, beköve őrizted meg. — *Hönig Ferenc Nagyvárád.* Mind a három versedet elolastam, köztük az elsőt a Fohász címűt, figyelemre méltónak találtam. Látszik, hogy szívedből fakadt minden szava, ami nem is lehet másként, hiszen jó szüleidért imádkozol benne. Közlöm is az első verszakot:

Én Istenem, jó Istenem,
Segíts az én szüleimen,
Ha pihennek, nyugtók legyen,
És mindenben kedvök teljen.

Szatmári Csöpi Oravica. Csöpi a neved, de annál nagyobbak a betűid, szinte behunyul szemmel el lehet olvasni, ugy mosolyog-nak nagypapóra. Hát csak lássam mennél többször ezeket a nagy betűket, mert igazán gyönyörködtet benne. — *Erdélyi István Nagyvárád.* Bizony nem tudtam eddig, de már tudom, hogy te is unokám vagy. sőt azt is tudom, hogy a IV. e'embe jársz és nagy örömmel olvasod a Cimborát. Ha azt hiszed, hogy haragszom rád, mer nem küldtem el a 12. számot, nem jól hiszed, mert az újságot nagypapó nem küldi, csak magírja, s azt hiszem, már meg is kaptad azt a számot, csak valamivel később. Anyukádnak, aki megvonaltad a levélpapírosodat, tolmácsold meleg üdvözlöt te ne, írásodból azonban azt látom, hogy nem sok idő múltán vonalazás nélkül is egyenes sorokat fogsz írni. — *Ehringer József Kolozsvar.* Üzentem a kiadóbácsinak, hogy küldje neked az újságot Egyetem-u. 7. I. em. 6. ajtó alá s hiszem, hogy már meg is kaptad. Majd ő azt is megírja, hogy mikor kell az árát fizetni. — *Guttmann József Moxötleg.* Olvastam a Szegény leány és a gróf fia című elbeszéléseidet s örömmel látom, hogy a gróf fia feleségül vette a szegény leányt. Elég jól írtad meg ezt a történetet, de fanásolom, hogy lassabban írj, mert a stífés megrontja az írásodat. — *Györfi Endre Segesvár.* Ha te szereted meg előfizetőnek Barabás Irenkét, a kiadóbácsi el is küldi a jutalomkönyvet. Buzgolódsáodért dícséretet érdemelsz, az írásodra azonban nagyobb gondot fordíts. — *Ferencz Franciska és Irma Kovászna.* Oly hógodnak érezt magadat, amikor megkaptad az első Cimborát, elő is fizetél rá, de még nem kaptad a további számokat. A leveled írásá óta bizonyosan megkaptad és már el is olvastad. Köszönöm kérdésedet, jól érzem magamat, minthogy Pesten 4 héfig pihentem s egyebet nem dolgoztam, csak az unokák leveleire válaszoltam. — *Schossberger Jancsi Temesvár.* A hiányzó számokat eddig bizonyára megkaptad. A képrejtvényed jól van megszerkesztve, de sokszorosításra nem alkalmas. Mi denesetre jól esett látnom, hogy Temesvár városában Háromszék vármegyére gondoltál. — *Kelemen Sára Kolozsvar.* Sajnálom, hogy lekéstél a nyári vakációról szóló pályázattal, pedig sok érdekes dolog van a te pályaművedben. Majd újra írdefek ilyen pályázatot, s akkor, remélem, idejében megírod nyári élményeidet. Ha novemberben nyertél könyvet és máig sem kaptad meg, nyilvánvaló, hogy a postán vesztet el a könyv. Üzentem a kiadóbácsinak, hogy mégyszer próbáljon szerencsét. — *Csajka Zsuzsika Kassa.* A nyári beszámolóról te is lekéstél. Majd pótdol a következő nyáron. A Kukta Jankó levél idejében megérkezett. Leveledből látom, hogy a Romániából Csehszlovákiába vezető vasut nem járt az árvíz miatt s így érhető, hogy nem kaptad meg a 12. számot. — *Szabó Ilonka Róhajida.* Szorgalmas olvasod a Cimborát s küönösen tetszik neked a Tamás érdeklődik. Nekem is tetszik a versed, nem azért, mert hozzám írtad, hanem mert csak úgy árad belőle az irántam való szeretet. A kiadóbácsi pótolja a hiányzó számokat. Szeretném, ha süröbben írnál, oly szépen és gondosan írsz. — *Szabó Juliska Róhajida.* Sajnálattal látom a leveledből, hogy a tavaly kisorsolt könyvet még nem kaptad meg. A kiadóbácsi ez üzenet mellékel? Igenis éppen készülődik Kisbaconba s én megírtam neki, hogy addig ne merjen utra kelni, amíg Szabó Juliskának újra el nem küldi a könyvet. — *Heller Olga Arad.* A kiadóbácsi már bizonyosan értesített, hogy lejárt-e az előfizetésed. Most meg üzenem neki, hogy ezután az újságot Heller Testvérek címre küldje. — *Krausz Bözsi Murány.* A IV. osztály tanulója vagyál, de a doktor bácsi megtiltotta a tanulást, mert beteges voltál. Remélem, a tavasz és a nyár meghozza az egészségedet s újult kedvvel és erővel fogsz ismét a tanulásnak. Csudálom, hogy a Szökés a teknőben című könyvet októbertől még nem kaptad meg. Valószínű, hogy egyben nem kapták meg a megrendelést, vagy elvesztet a postán a könyv. A kiadóbácsi el fogja most küldeni. Hát a német kislányt megkedvelheted-e? Remélem, hogy jóbarátságban lesztek, mert így gyorsabban fogsz haladni a tanulásban. Majd írd meg, hogyan sikerült a Tolvaj című színijáték előadása. Szüleid üdvözlétet szeretettel viszonzom, öcsikének pedig itt üzenem meg, hogy Krausz Bözsi Murányból csökölja. Képrejtvényeid jól vannak megszerkesztve, de sokszorosításra még nem alkalmas. — *Hidegkuti Páska Judit, Hidalmás.* A kiadóbácsi megírja, hogy mikor jár le az előfizetésed s egyben pótolja a második számot. — *Korenkó György, ev. lelkész, Rostáv (Szlovákia).* Intézkedtem, hogy a kiadóbácsi a hiányzó hetedik és nyolcadik, valamint az utána következő számokat megküldje. — *Többeknek.* Az előfizetést nem nagypapóhoz, hanem egyenesen a kiadóbácsihoz, Szatmára kell küldeni.

LEGSEBB LEGJOBB LEGOLCSÓBB	KLISÉKET
a kolozsvári Minerva R.-T. cinkografiai műintézete készíti.	
Megrendeléseket felvesz a központi iroda	CLUJ—KOLOZSVAR Str. Regina Maria 1.

Köhögésnél, hurutnál, csak a SIROMALT

használ! 000
Biztosan használ, ize jó,
Patikában kapható!

A Cimbora előfizetési ára:

Romániában			
negyedévre	— — —	65	leu
félévre	— — —	130	leu
egész évre	— — —	260	leu
Csehországban			
negyedévre	— — —	15	ck.
félévre	— — —	30	ck.
egész évre	— — —	60	ck.
Magyarországban			
negyedévre	— — —	6000	korona
félévre	— — —	12000	korona
egész évre	— — —	24000	korona
Ausztriában			
negyedévre	— — —	28000	osztr. korona
félévre	— — —	56000	osztr. korona
egész évre	— — —	112000	osztr. korona
Jugoszláviában			
negyedévre	— — —	40	dinár
félévre	— — —	80	dinár
egész évre	— — —	160	dinár

Az előfizetési díjak a következő helyeken fizethetők be:

Romániában póstautalványon a Cimbora kiadóhivatalának Satu-Mare.

Csehországban a Cimbora kiadóhivatalának a Szlovák Általános Hitelbank kosicei fiókjánál lévő számlája javára az alábbi pénzüzeteknél:

- Beregsas: Beregmegyei Gazdasági Bank r.t.
- Helmece: Bodrogi Bank r.t.
- Hlohovec: Galgóczi Hitelintézet.
- Illava: Illavai Hitelbank.
- Lucenec: Nógrádmegyei Népbank.
- Michalovce: Nagymihály Kereskedelmi és Hitelbank r.t.
- Mukacevo: Beregmunkácsi Bank r.t.
- Nitra: Nyitrai Takarékbank r.t.
- Nove-Mesto: Első Vágújhelyi Bank r.t.
- Nove-Zámky: Érsekújvári Népbank r.t.
- Presov: Éperjesi Bankkegylet.
- Roznava: Rozsnyói Bank r.t.
- Sevljus: Nagyszőlősi Hitelintézet.
- Sp. Nova-Ves: Szepes-Iglói Hitelbank r.t.
- Trencin: Trencsényi Hitelbank r.t.

Magyarországon a Cimbora kiadóhivatalának a Magyar-román faértékesítő r.t.-nél (Debreczen, Piac-utca 42.) lévő számlája javára póstautalványon.

Ausztriában a Wiener Bankvereinnak a »Szabadsajtó« Buchdruckerei und Zeitungsverlag A. G. in Satu-Mare (Rumänien) számlája javára.

Jugoszláviában Kurir hírlap és könyvterjesztő vállalatnál Subotica (Szabadka). A »Kurir« Jugoszláviában a Cimbora egyedárúsítója és főbizománya.

magyar család teljes olvasmány szükségletét kielégítik:

PÁSZTORTÓZ
félhavi szépirodalmi folyóirat,
MAGYAR KISEBBSÉG
félhavi politikai szemle,
VASÁRNAPI UJSÁG
képes családi hetilap,
CIMBORA
képes heti gyermek-újság.

Ha a családfő a fent felsorolt 4 lapot együttesen megrendeli, ilyen uton tetemesen olcsóbban jut hozzájuk, mert a Pásztortűz évi 350 lei helyett 300 lei, Magyar Kisebbség évi 216 lei helyett 180 lei, Vasárnapi Ujság évi 550 lei helyett 480 lei, Cimbora évi 260 lei helyett 200 lei, összesen tehát 1367 lei helyett 1160 leibe kerül a 4 kitűnő magyar lap együttes előfizetése. Külföldi megrendelésnél 20%-kal drágább a magas portókölség miatt. A négy lapra együttes megrendeléseket felvesz a „Haladás” Lap- és Könyvkiadó B-t.

Cluj-Kolozsvár, Str. Regina Maria 14.
Forduljon hozzá mutatványszámokért.

Bácsi, Néné ide figyelj!
Palma kaucsuk sarkot viselj!

LAPTULAJDONOS ÉS KIADÓ
SZABADSÁJTÓ KÖNYVNYOMDA ÉS LÁPKIADÓ R.T. SATMAR
A SZERKESZTÉSÉRT DÉNES SÁNDOR FELEL.
A SZÍNES OMLAPOKAT ÓCSVÁR REZBŐ RAJZOLTA.

BERSON

GUMMI SAROK ÉS GUMMITALP
a legjobb anyagból
MINOSEGI MARKA